

ภาพสะท้อนภาวะโดดเด่น

โดย

นายมงคล สุวรรณชาติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพสะท้อนภาวะโดดเดี่ยว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

REFLECTIVE IMAGE OF SOLITARY

**By
Mr. Mongkol Suvarnachatri**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Program of Visual arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนภาวะโดดเดี่ยว”
เสนอโดย นายมงคล สุวรรณชาติ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารท์สว่างค์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี
2. ศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ชีระพิจิตร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ ว่างบอน)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก)

...../...../.....

55001206: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: จิตรกรรม /ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ /อารมณ์ความรู้สึก /ความจริง และความงาม
มงคล สุวรรณชาติ : ภาพสะท้อนภาวะโคดเดี่ยว. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:
ผศ.ธณฤกษ์ ทิพย์วารี และ ศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก. 72 หน้า.

การจัดทำวิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนภาวะโคดเดี่ยว” นี้ข้าพเจ้าเริ่มความบัลดาลใจจาก ความสนใจในเรื่องราวที่เกี่ยวกับผลกระทบของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมที่ กำลังเปลี่ยนแปลงไป ข้าพเจ้าต้องการแสดงภาพ อารมณ์ความรู้สึกของสภาพภาวะที่เกิดจาก ผลกระทบดังกล่าวในวิถีการดำเนินชีวิตของคนในเมือง โดยเสนอผ่านมุมมองที่มีประสบการณ์ร่วม ผสานกับความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ความรู้สึก จินตนาการ และทัศนะส่วนตัวของข้าพเจ้าที่แสดงออก ถึงทั้งความเศร้าโศก หดหู่ และความสุข ความสดใส ภายในชุดความจริงเดียวกันอย่างตรงไปตรงมา โดยข้าพเจ้าได้นำเสนอออกมาในรูปแบบงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่ผสมด้วยรูปแบบของแนวศิลปะ เสมือนจริงกับศิลปะแนวเหนือจริง โดยอ้างอิงจากต้นแบบที่เป็นสื่อต่าง ๆ เช่น facebook Youtube ภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือต่าง ๆ และโซเชียลมีเดีย เป็นต้น ผสมผสานกับอารมณ์ความรู้สึก ภายในของข้าพเจ้ารวมถึงชุดองค์ความรู้ที่ถูกสั่งสมมาอันเป็นพื้นฐานความจริงสามัญทั่วไปที่สามารถอ้างอิงได้โดยหลักของมนุษยวิทยา สังคมศาสตร์และปรัชญา

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1..... 2.....

55001206: MAJOR: VISUAL ART

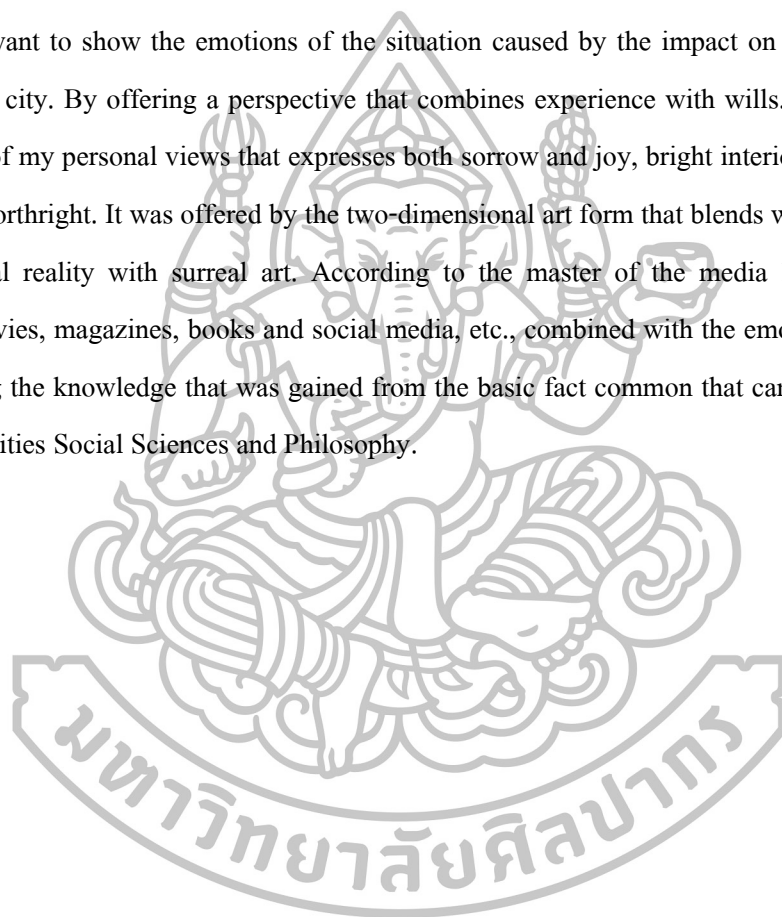
KEYWORDS: PAINTING/SOCIAL/BEAUTY/SORROWLY/REFLECTION/TRUE

MONGKHOL SUVARNACHATRI: REFLECTIVE IMAGE OF SOLITARY. THESIS

ADVISOR: ASSOC. PROF. THANARIT THIPWAREE AND PROF.ITTIPOL TANGCHALOK.

72pp.

Thesis preparation "Reflections condition alone", I began to those interested in the mind of a story about the impact of the interaction patterns between individuals in a society that is changing. I want to show the emotions of the situation caused by the impact on the lifestyle of people in the city. By offering a perspective that combines experience with wills. Emotions and imagination of my personal views that expresses both sorrow and joy, bright interior reality series of the same forthright. It was offered by the two-dimensional art form that blends with the style of the art virtual reality with surreal art. According to the master of the media like Facebook, Youtube, movies, magazines, books and social media, etc., combined with the emotions inside of me, including the knowledge that was gained from the basic fact common that can be referenced by the humanities Social Sciences and Philosophy.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2015

Thesis Advisor's signature 1..... 2.....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือและคอยแนะแนวทางการสร้างสรรค์ รวมถึงบุคคลอันเป็นที่รักและเคารพที่มีได้เอื้อนามทุกท่านที่คอยให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดาผู้ให้กำเนิด ผู้เป็นกำลังใจ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญภาพ.....	ณ
	บทที่	
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	2
	ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	3
	สมมติฐานของการสร้างสรรค์.....	4
	ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	5
	แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	5
	วิธีการสร้างสรรค์.....	6
	ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	6
	แหล่งข้อมูล.....	7
2	ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	8
	ทัศนคติที่เกี่ยวเนื่องกับการสร้างสรรค์.....	9
	อิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	10
	อิทธิพลทางด้านปรัชญาและศาสนา.....	13
	อิทธิพลจากจิตนาการและจิตใต้สำนึก.....	15
	อิทธิพลด้านความบันเทิงใจในศิลปกรรม.....	15
3	กระบวนการและองค์ประกอบการสร้างสรรค์.....	24
	การกำหนดแนวเรื่อง.....	24
	การกำหนดรูปแบบในงานจิตรกรรม.....	24
	ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	25
	วิธีการสร้างผลงาน.....	30
	เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	30
	อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	31

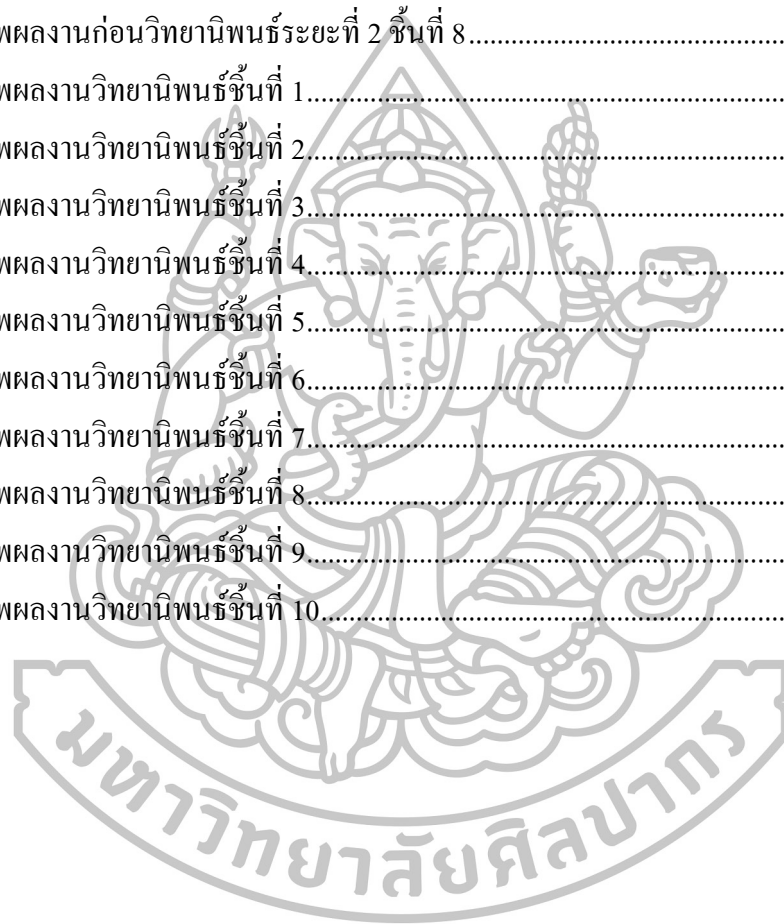
บทที่		หน้า
4	การพัฒนาและการสร้างสรรค์ผลงาน	37
	การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	37
	การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	42
	การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	48
5	บทสรุป	63
	รายการอ้างอิง	64
	ภาคผนวก	65
	ประวัติผู้วิจัย	69

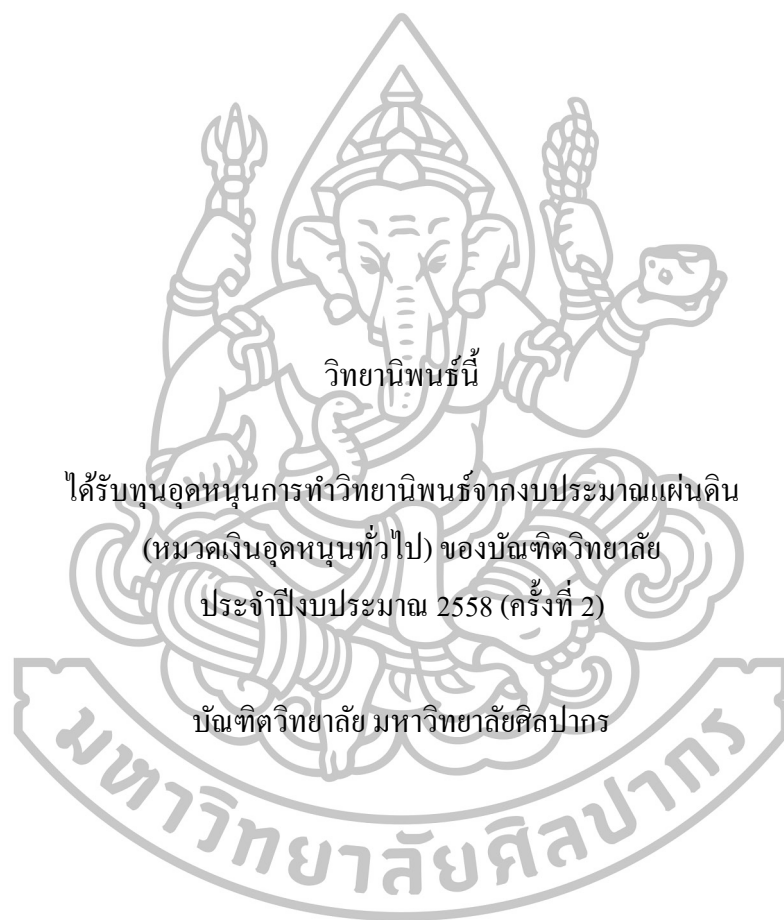

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพมุมมองของสังคมเมืองจากมุมสูง	12
2	ภาพคนกำลังต่างคนต่างเล่นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ของตนเองบนรถไฟฟ้า	12
3	คนติดมือถือ	13
4	ภาพของ Rembrandt, The Philosopher in Meditation, 1632.....	17
5	ภาพของ Gustave Courbet, The Artist's Studio, 1855	18
6	ภาพของ Deborah de Robertis, Mirror of origin, 2014.....	19
7	ภาพของ René Magritte, Black Magic, 1964.....	20
8	ภาพของ René Magritte, Ceci n'est pas une pipe, 1929	21
9	ภาพของ อรรถสิทธิ์ อนิวัตรนันทน์, The lucky black cat beside the lady, 2009.....	22
10	ภาพของ อรรถสิทธิ์ อนิวัตรนันทน์, Lucky gate opening, 2010	23
11	ภาพตัวอย่างภาพของรูปทรงต่าง ๆ.....	25
12	ภาพแสดงเส้นของหยดสี.....	26
13	ภาพบรรยากาศของสี.....	27
14	ภาพของน้ำหนักเข้มและน้ำหนักอ่อนภายในภาพผลงาน	28
15	ภาพพื้นผิวของวัตถุที่แตกต่างกัน	29
16	ภาพของที่ว่าง	30
17	อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	31
18	ภาพร่างผลงานด้วยปากกา (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6)	32
19	ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6)	32
20	ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้น 7).....	33
21	ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10)	33
22	ภาพการร่างภาพโดยรวม (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6).....	34
23	ภาพการลงน้ำหนักภาพทั้งภาพ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6)	35
24	ภาพการเก็บรายละเอียดของภาพ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6).....	36
25	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	39
26	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2.....	40

ภาพที่		หน้า
27	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3.....	41
28	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4.....	43
29	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5.....	44
30	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6.....	45
31	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7.....	46
32	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8.....	47
33	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1.....	53
34	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2.....	54
35	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....	55
36	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4.....	56
37	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5.....	57
38	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6.....	58
39	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7.....	59
40	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8.....	60
41	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 9.....	61
42	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10.....	62

วิทยานิพนธ์นี้

ได้รับทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์จากงบประมาณแผ่นดิน
(หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป) ของบัณฑิตวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ 2558 (ครั้งที่ 2)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 1

บทนำ

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในทางเทคโนโลยีเกือบทุก ๆ ด้านมีการขับเคลื่อนพัฒนาไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วรวมทั้งประเทศไทยเองที่กำลังพัฒนาอยู่ทุกช่วงขณะในขณะที่วัตุนั้นได้เคลื่อนที่ไปอย่างรวดเร็วแต่มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อว่ายังไม่สามารถพัฒนาได้เท่าทันกับวัตุนั้นได้ นั่นคือ “จิตใจมนุษย์” ขึ้นชื่อว่าใจคนนั้นยากเหลือเกินที่คนเหมือนกันจะคาดเดาเท่าทันกันได้ ทั้งหมด ฉะนั้นสิ่งที่เห็นอาจไม่เป็นไปดังที่คิดเสมอไปเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของคนทุกวันนี้แม้โลกจะถูกพัฒนาให้รู้สึกว่ายวบด้วยเทคโนโลยี ช่วยให้ความห่างเหินเกินไกลของคนได้ใกล้กันมากขึ้นแต่สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกนั้นกลับตรงกันข้ามด้วยลักษณะการใช้งานของเทคโนโลยี ที่กลับทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าคนเรา “เริ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่กำลังเปลี่ยนไป”

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เกิดและใช้ชีวิตเติบโตมาจากชนบทก่อนจะย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองหลวง (กรุงเทพฯ) เพื่อศึกษาเล่าเรียน ซึ่งหากนับช่วงอายุคนที่ถูกแบ่งตามทฤษฎีโดยนักสังคมศาสตร์ไว้เป็นรุ่น (Generation) นั้นข้าพเจ้าก็จะถูกจัดอยู่ในช่วงของต้นยุค Generation Y ว่ากันตามทฤษฎีแล้วนั้นคนรุ่นนี้ หากเติบโตจากชนบทจะสามารถทันมองเห็นความแตกต่างระหว่างเทคโนโลยี Analog กับ Digital ทั้งนี้พฤติกรรมการแสดงออกของคนแต่ละรุ่นจะเปลี่ยนตามเขตพื้นที่และความเจริญด้วย เช่น ในเมือง Gen. Y จะไปเร็วกว่าชนบทเช่น Gen. Y เก่งด้านการใช้เทคโนโลยี แต่คนที่อยู่บนเขาหรือชนบทที่เทคโนโลยียังไม่ถึง เขาก็อาจจะมีพฤติกรรมแค่ Gen. X ก็ได้จริงไหม! เช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่ได้เติบโตมาจากต่างจังหวัดนั้น ย่อมเห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนมากขึ้นทุกขณะเมื่อได้ย้ายมาอาศัยในเมืองหลวงเป็นเมืองที่ใหญ่ขึ้น เห็นถึงทั้งข้อดีและข้อเสียของการเปลี่ยนแปลงพัฒนา โดยเฉพาะระบบเทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนาจากการเขียนจดหมายมาจนกระทั่งการใช้โซเชียลมีเดีย (Social Media) ในการสื่อสาร ซึ่งข้อดีคือสามารถย่นระยะเวลาได้เร็วขึ้น สะดวกขึ้นง่ายต่อการสื่อสารมากขึ้นทำให้โลกของการสื่อสารแคบลงอย่างถนัดแน่นอนเมื่อมีผลดีเกิดขึ้นดังนั้นจึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดผลกระทบจากผลเสียที่ตามมา เพราะสองสิ่งนี้มักเกิดขึ้นมาพร้อมกันเสมอเปรียบได้ดั่งแสงและเงา ผลเสียนั้นอาจจะไม่รุนแรงหรือส่งผลรวดเร็วอะไรนัก

¹ มารู้จักลักษณะของคนแต่ละ Gen กัน!, เข้าถึงเมื่อ 15 มีนาคม 2558, เข้าถึงได้จาก <http://2ilver.igetweb.com/index.php?lite=article&qid=41987901>

หากแต่ขึ้นอยู่กับผู้ใช้และวิธีใช้ เพียงแต่มันจะค่อย ๆ พราวหรือกระซอกเราออกจากกระบวนการสื่อสารแบบเดิม ๆ ค่อย ๆ ผลักถอยให้ตัวเราออกห่างจากคนรอบข้างโดยตรงมากขึ้นและเพิ่มความซับซ้อนของความสัมพันธ์นั้นด้วยเทคโนโลยีที่แลดูเรียบง่ายและแบบขลงไปในสถานะของความสัมพันธ์จากที่เคยมีมาโดยเราไม่อาจทันรู้ตัวหรือรู้อีกทีเราก็ได้เข้าไปอยู่ในวงจรมันเสียแล้ว ต่อจากนั้นคนส่วนใหญ่ก็จะปล่อยตัวเองให้ไหลไปตามกระแสอย่างไม่ขัดขืนใจ ซึ่งสถานะเหล่านี้ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวมากที่สุด ดังนั้นหากจะหาแรงบัลดาลใจในการทำงาน หรือการสร้างสรรค์ หรือการทำวิจัยนั้น เรื่องใกล้ตัวคือเรื่องแรกที่เราควรจะนึกถึงและจะหยิบยกมาเป็นแรงบัลดาลใจแรกเสมอ ๆ

จากสิ่งที่ได้กล่าวไปในข้างต้นแล้วนั้นทำให้สามารถสรุปเป็นความคิดอย่างคร่าว ๆ ได้ว่า ความสัมพันธ์ของคนเมืองในยุคปัจจุบันนั้นซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งความซับซ้อนที่ว่านี้มาจากการเปลี่ยนแปลงและเปลี่ยนแปลงของยุคเทคโนโลยีโดยมีทั้งข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกัน และสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารคือ “ความจริง” ว่าด้วยเรื่องรูปแบบของความสัมพันธ์ การใช้ชีวิตในรูปแบบของคนเมือง (ชนชั้นกลาง) ที่ดูเหมือนมีความแปลกแยกมากขึ้น การพึ่งพาความเอื้อเฟื้อจากคนรอบข้างเริ่มน้อยลงกล่าวได้ว่าเป็นความโดดเดี่ยวท่ามกลางฝูงชน โดยความโดดเดี่ยวที่ว่านี้ได้มาพร้อมกับเทคโนโลยีทางการสื่อสารหรือที่เราเรียกกันว่า “โซเชียลมีเดีย (Social Media)” นั่นเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของชุดความจริงทางรูปแบบชีวิตที่ข้าพเจ้าสนใจนำเสนอ และยังมีอีกหลายชุดหลายรูปแบบของคนเมืองที่อยู่บนพื้นฐานของความจริงสามัญที่ข้าพเจ้าสนใจ โดยถ่ายทอดผ่านการสะท้อนจากมุมมอง ความคิด จินตนาการ และทัศนส่วนตัวที่ข้าพเจ้าได้รับจากสังคมที่อาศัยอยู่อีกด้วย

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การดำรงชีวิตไปในทิศทางที่ต่างคนต่างอยู่ของคนเมืองปัจจุบันนั้นก่อให้เกิดภาวะหนึ่งที่เรียกว่า “ภาวะโดดเดี่ยว” ภาวะโดดเดี่ยวที่ว่านี้มาจากผลของการที่คนส่วนใหญ่ในสังคมเลือกใช้สื่อโซเชียล (Social) เป็นเครื่องมือในการหาทางออกจากความรู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เป็นหนึ่งในผู้ที่ประสบการณ่วมกับสังคมที่มีรูปแบบชีวิตแบบดังกล่าวจึงทำให้รับรู้ถึงภาวะที่ว่านี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่นั้นคือหนึ่งในเหตุผลของสาเหตุที่ทำให้เกิดความประปรายทางความรู้สึกได้ง่ายโดยเฉพาะการเกิดขึ้นของสภาวะแบบภาวะโดดเดี่ยวซึ่งเป็นภาวะที่ง่ายต่อการเกิดผลกระทบในแง่ของสภาพจิตใจและอาจเป็นตัวแปรสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการควบคุมทางสภาพอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและการผลของการแสดงออกจากเหตุผลที่ยกมาข้างต้นนี้ คือความเป็นมาและความสนใจที่มีต่อการเกิดขึ้นของภาวะโดดเดี่ยว และต้องการสะท้อนถึงสิ่งที่แทรกซึม

เข้ามาในชีวิตประจำวันของเราโดยที่เราจนกลายเป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมทางสังคม และต้องการกระตุ้นเตือนถึงผลของการสะท้อนทางสภาวะของคนในสังคมเมืองในบางแง่มุม

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนภาวะ โดดเดี่ยว” ของข้าพเจ้านี้ เริ่มจากความบัลลาลใจจากความสนใจในความงามจากความเหงาและการตั้งคำถามเกี่ยวกับผลกระทบทางรูปแบบเชิงมนุษย์สัมพันธ์ และความจริงทางวัฒนธรรมของรูปแบบ สื่อที่มนุษย์สร้างขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นภาพความงามที่สะท้อนผ่านมุมมองที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า โดยใช้ภาพของคน สัตว์ สิ่งของต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบในการสะท้อนภาพและบริบทที่อยู่รายรอบพื้นที่นั้น ๆ ของสังคมเมือง

ข้าพเจ้าได้นำเสนอออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรมสองมิติ ในรูปแบบของภาพเสมือนจริงและเหนือจริงผสมกัน โดยอ้างอิงความเป็นจริงจากภายนอกผสมผสานกับความเป็นจริงของอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนภาวะ โดดเดี่ยว” ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายในประเด็นดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาและถ่ายทอดทัศนคติรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์ รวมถึงความเป็นอยู่ของคนในสังคมเมือง โดยการสร้างสรรค์ผ่านผลงานจิตรกรรม 2 มิติ
2. เพื่อต้องการนำเสนอมุมมองทางความคิดในการสร้างสรรค์เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของคนในสังคมเมือง
3. เพื่อศึกษาผลกระทบในเรื่องของสภาพจิตใจต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคม
4. เพื่อศึกษาความจริง ความรู้สึก ผลกระทบทางรูปแบบของการมีปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์ และความเป็นอยู่ของคนในสังคมเมือง
5. เพื่อให้ตนเองเข้าใจกระบวนการทำงาน กระบวนการทางความคิด สร้างความเข้าใจในเทคนิคของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นทักษะและองค์ความรู้ในผลงานทางศิลปะต่อไปในอนาคต

สมมติฐานของการศึกษา

ในการทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แบ่งสมมติฐานออกเป็น 3 ด้านคือด้านเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิค เพื่อให้เห็นและเข้าใจจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ผลงานให้มากยิ่งขึ้นดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

ความคาดหวังของข้าพเจ้าในสมมติฐานด้านเนื้อหา ซึ่งหมายถึงผลทางความรู้สึกและความคิดที่ได้รับจากการนำเสนอ เผยแพร่ ชื่นชมผลงาน คือ ต้องการสะท้อนมุมมองทางความคิดตามจินตภาพและความรู้สึกที่มีต่อสภาพแวดล้อม (สังคมเมือง, สังคมออนไลน์) สื่อสารถึงเนื้อหาในด้านผลกระทบที่รับจากรูปแบบการใช้ชีวิตของคนเมืองในลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีอาการต่างคนต่างอยู่ และได้มีความคาดหวังอย่างหนึ่งว่าการนำเสนอผลงานในชุดนี้จะสามารถเป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นเตือนและตระหนักถึงคุณค่าของการมีปฏิสัมพันธ์ในการดำเนินชีวิตของคนเมืองปัจจุบัน

2. ด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้าได้ใช้รูปแบบของการตัดปะแบบโฟโต้มอนтаж (Photo Montage) ในการสร้างต้นแบบก่อนนำภาพมาขยายด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ซึ่งรูปแบบของข้อมูลและเนื้อหาในแต่ละชิ้นงานนั้นอาจมีที่มาจาก โซเชียลมีเดียและภาพที่เป็นต้นแบบในแต่ละภาพของข้อมูลเหล่านั้นล้วนแต่มีความหมายเชิงนัยยะอยู่ด้วย การนำเสนอรูปแบบของโฟโต้มอนтажคือ การปะติด (Collage) สิ่งที่อยู่อย่างแปลกแยก โคดเดี่ยวยู่ร่วมกันซึ่งเป็นรูปแบบของป๊อปอาร์ต (Pop Art), (Pop Culture) อันมีบริบทของความเป็นสังคมเมืองเป็นขอบเขตในการสร้างสรรค์ โดยพยายามดึงการนำเสนอและสื่อสารเรื่องราวผ่านภาษาภาพที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของข้าพเจ้าที่มีผลทางความรู้สึกต่อสภาวะแวดล้อมแบบสังคมเมืองในด้านของผลกระทบทางจิตใจและภาวะอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้ผู้ชมผู้ดูได้รับรู้และตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมเมืองปัจจุบันแบบตรงไปตรงมาในรูปแบบภาพแบบสมจริงและแบบเหนือจริงผสมผสานกัน

3. ด้านเทคนิค

เป็นการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการใช้วัสดุหรือสื่อในผลงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบเป็นสื่อในการนำเสนอเรื่องราวด้วยเพราะเป็นเทคนิคที่ใช้แสดงออกได้หลายความหมายและประกอบกับเนื้อหาของงานที่ต้องการอาศัยความจริงจังและความเข้มข้นใน

การแสดงออก จึงคาดว่าจะสามารถสื่อสารภาพออกมาให้ได้เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับมีภาวะของเนื้อหาสาระของการนำเสนอได้มากที่สุด

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ไว้เป็นหัวข้อดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการแสดงออกถึงเรื่องของผลกระทบที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางรูปแบบปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ และการดำเนินชีวิตของคนในสังคมเมืองที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อในด้านของสภาวะอารมณ์ความรู้สึกและจิตใต้สำนึก
2. ขอบเขตด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะ 2 มิติเป็นจิตรกรรมในรูปแบบป๊อปอาร์ต (Pop Art) ผสมผสานระหว่าง ศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) กับศิลปะแนวเหนือจริง (Surrealistic) โดยมีแรงบันดาลใจแรกจากการสร้างต้นแบบด้วยเทคนิคโฟโตมонтаจ (Photomontage) หรือการปะติด
3. ขอบเขตด้านเทคนิค การทำ Sketch ด้วยเทคนิคโฟโตมонтаจ (Photomontage) และผลงานจริงด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึง “ภาพเสมือน” อันเกิดจากจิตใต้สำนึกเล้าผ่านประสบการณ์สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ (สังคมเมือง, สังคมออนไลน์) การรับรู้การได้เห็น ได้ยินจากสื่อหรือชุดความจริงต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายบนโลกใบนี้ มีวาระของเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป เป็นสาเหตุหนึ่งของการสร้างแรงกดดันภายในจิตใจอย่างเงียบ ๆ ก่อนจะถูกแสดงออกผ่านทั้งทางด้านอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกต่าง ๆ ทางกายภาพอันเกี่ยวเนื่องจากผลกระทบที่ได้รับทั้งโดยตรงและทางอ้อม “เฉกเช่นการเลือกให้จิตใจได้รับสิ่ง ๆ หนึ่งเข้าไปฉันทิสุดท้ายสิ่ง ๆ นั้นย่อมต้องถูกถ่ายทอดออกมาไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือสภาวะใดสภาวะหนึ่งก็ฉันทิ” โดยนำเสนอผ่านในรูปแบบของ “ภาพ” ที่อาจมีความแตกต่างกันมาเชื่อมต่อกันด้วยภาษาทางจิตรกรรม

วิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีลำดับวิธีการสร้างสรรค์ในแง่ของกระบวนการทางความคิดไปสู่การปฏิบัติงานทั้งระบบดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาเรื่อง “อารมณความรู้สึก ปฏิสัมพันธ์ และความเป็นอยู่ของคนในสังคมเมือง”
 - สังเกตและลงไปสำรวจตามพื้นที่ต่าง ๆ ในเมือง
 - สัมภาษณ์คนที่ใช้ชีวิตหรือผู้ที่อาศัยอยู่ในเมือง
2. เพื่อศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านที่เกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจ”
 - ศึกษาประวัติศาสตร์ถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตามแต่ละยุคสมัยจากอดีตสู่ปัจจุบัน
 - สัมภาษณ์นักวิชาการผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีผลงานที่เกี่ยวข้องทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - สัมภาษณ์นักจิตวิทยาเกี่ยวกับผู้ป่วยที่มีปัญหาด้านสภาพจิตใจในเรื่องของการดำเนินชีวิต (เฉพาะกลุ่มคนเมือง)
 - สัมภาษณ์กลุ่มคนต่างจังหวัดที่มาใช้ชีวิตหรือทำงานในเมือง
3. เพื่อศึกษาและถ่ายทอดเรื่อง “มุมมอง ทักษะคิด และความรู้สึกส่วนตัว ที่มีต่อสภาพสังคมเมือง”
 - สังเกต เปรียบเทียบ และรวบรวมข้อมูลถึงพฤติกรรม อารมณ์ และการมีส่วนร่วมในด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของกลุ่มคนเมืองทั้งที่มาจากต่างจังหวัดและมีพื้นเพเดิมที่อาศัยในเมือง
 - จดบันทึก รวบรวม เรียบเรียง ข้อมูลจากการศึกษาและสัมภาษณ์ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนของการสร้างภาพร่าง หรือภาพต้นแบบ

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

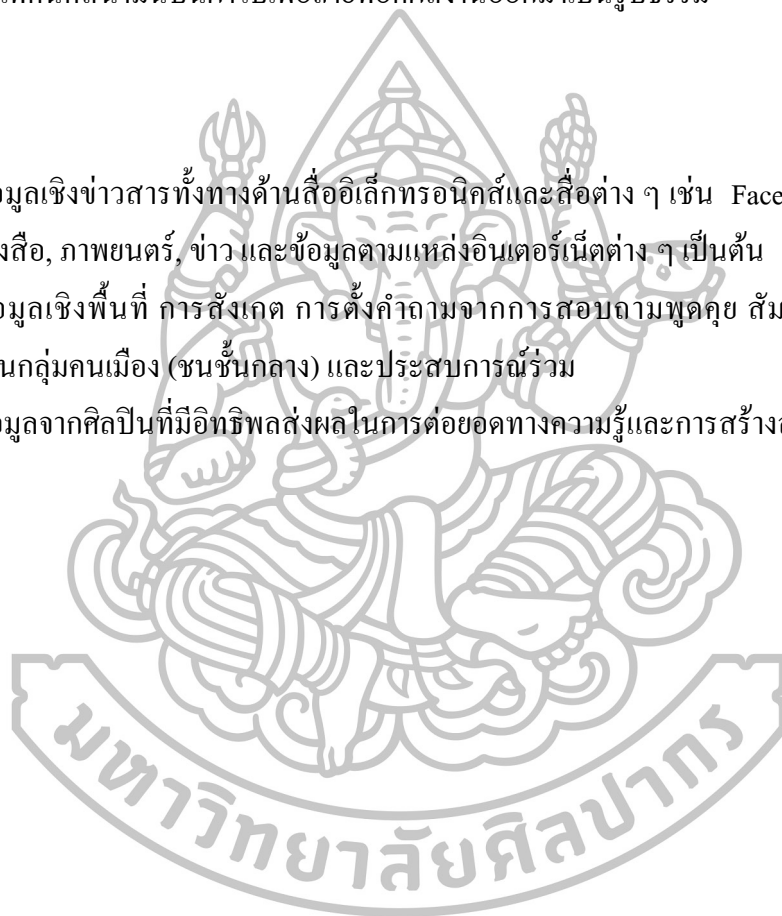
ข้าพเจ้ามีลำดับวิธีการสร้างสรรค์ในแง่ของกระบวนการทางความคิด ไปสู่การปฏิบัติงานทั้งระบบ ดังต่อไปนี้

1. เริ่มจากการตั้งคำถามจากความหมายของการดำรงชีวิตจากรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของคนรอบข้าง
2. ทบทวนประสบการณ์จากวัยเด็กจนถึงปัจจุบันแล้วสังเกต วิเคราะห์ถึงความแตกต่างที่เปลี่ยนแปลงไปของรูปแบบทางการสื่อสาร

3. น้อมนำสิ่งที่ถูกวิเคราะห์จากประสบการณ์มาผสานกับอารมณ์ความรู้สึกภายในเพื่อสร้างความจริงทางอารมณ์ก่อนจะถ่ายทอดอารมณ์นั้น ๆ จากการตีความหรือสื่อความหมายออกไป
4. ศึกษาหาข้อมูลที่ตรงจริงกับสภาวะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น
5. นำข้อมูลที่ได้ มาเป็นต้นแบบในการสร้างภาพแทนเพื่อต้องการสื่อความหมายของสภาวะที่เกิดขึ้นต่อไป
6. ใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบเพื่อถ่ายทอดผลงานออกมาเป็นรูปธรรม

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงข่าวสารทั้งทางด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อต่าง ๆ เช่น Facebook, Google, Youtube, หนังสือ, ภาพยนตร์, ข่าว และข้อมูลตามแหล่งอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เป็นต้น
2. ข้อมูลเชิงพื้นที่ การสังเกต การตั้งคำถามจากการสอบถามพูดคุย สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ สอบถามคนในกลุ่มคนเมือง (ชนชั้นกลาง) และประสบการณ์ร่วม
3. ข้อมูลจากศิลปินที่มีอิทธิพลส่งผลในการต่อยอดทางความรู้และการสร้างสรรค์ผลงาน

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การค้นหาเรื่องราวสำหรับการสร้างสรรค์ เริ่มต้นจาก “ความสะเทือนใจ” และนำไปสู่ “ความบังเอิญ” นั้นย่อมาหมายความว่าศิลปินเริ่มต้นจากการเปิดใจให้มองเห็น รับรู้ รู้สึกแล้วเกิดอารมณ์ อันเป็นกระบวนการทาง “จิตใจ” แล้วจึงนำไปสู่ความคิด และแนวคิดอันเป็นกระบวนการทาง “สมอง”² กลายเป็นความเข้าใจในอารมณ์ และสร้างแนวความคิดอันเป็นกระบวนการทางศิลปะ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมของข้าพเจ้า เกิดจากการชอบตั้งคำถามและสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวจากความเป็นสามัญทั่วไป โดยเฉพาะรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยหันไปพึ่งเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นอย่างมหาศาล การที่ข้าพเจ้าได้อยู่ท่ามกลางผู้คนมากมาย โดยไม่รู้จักนั้น กลับรู้สึกได้ว่าแทบไม่ได้สัมผัสถึงความวุ่นวายกับสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเลยไม่ว่าจะเป็นบนรถเมล์ รถไฟฟ้า ร้านอาหาร เป็นต้น กลับกันราวกับรู้สึกเสมือนว่าได้พุดคุยกับตัวเองมากขึ้นในช่วงเวลานั้น ซึ่งในส่วนนี้ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของข้อดีจากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ได้พิจารณาสังเกตเฝ้ามองรอบ ๆ ตัวในสถานที่นั้น ๆ ใช้สายตาในการรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่มีอยู่รายรอบตัว ทำให้เกิดคำถามและพยายามที่จะค้นหาคำตอบนั้นตอบโต้กลับไปด้วยรูปแบบทางศิลปะ (การวาด) จนนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสองมิติของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อความต้องการภายใน

วิทยานิพนธ์ในบทนี้ จึงเป็นการนำองค์ประกอบต่าง ๆ ในด้านของข้อมูล ที่สามารถนำมาสนับสนุนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม โดยการนำข้อมูลต่าง ๆ จากการค้นคว้า มาวิเคราะห์ เช่น ทศนคติที่มีต่อรูปแบบปฏิสัมพันธ์ การเปรียบเทียบและเปรียบเทียบ และแง่คิดปรัชญาในศาสนา ที่ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

²อิทธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง (กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2550), 167.

ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ในวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ภาพสะท้อนภาวะโคดเคียว” เป็นวิทยานิพนธ์ที่มีแนวทางทั้งในแง่ลบและแง่บวก ถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมในรูปแบบเสมือนจริงผสมผสานกับเนื้อจริง โดยการสร้างภาพแทนเชิงความหมายที่มีประติมากรรม คน สัตว์ สิ่งของเป็นสาระสำคัญในการสื่อความหมายทางภาษาภาพ การทำงานศิลปะในเรื่องราวความงามและแง่สะท้อนความเป็นจริงทางสภาวะอารมณ์ที่เกิดจากเรื่องราวของชีวิตตัวบุคคลนั้นเป็นการตอบสนองต่อความต้องการภายในลึก ๆ การปลดปล่อยทางอารมณ์จากสิ่งที่ได้รับและมีปฏิริยาเชื่อมโยงกับสิ่งที่มากระทบจากภายนอก เปรียบเสมือนการขบถท้าทายการถ่ายออกที่วุ่นคือการขบถท้าทายผ่านอารมณ์ความรู้สึกและกระบวนการการสังเคราะห์ที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละบุคคล เฉกเช่นมีแสงจันใด ก็ย่อมมีเงาจันนั้น

ส่วนตัวประติมากรรม เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เพราะเป็นสิ่งเดียวและสิ่งแรกที่ข้าพเจ้านึกถึงสิ่งที่มีจิตวิญญาณอันไร้ชีวิตเป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางภาพลักษณ์ของคนในสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดีที่เราสามารถมองเห็นได้ทั่วไปโดยรอบของสังคมเมืองในขณะที่การใช้บริการในสาธารณะ เช่น บนรถไฟฟ้า รถเมล์ ร้านอาหาร สวนสาธารณะ พิพิธภัณฑ์ หรือวัด เป็นต้น ตามสถานที่เหล่านี้ล้วนแต่มีสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่า “คน” เต็มไปหมดแต่เมื่อได้กลับมามองอีกด้านมุมหนึ่งก็รู้สึกว่าคุณคนเหล่านั้นเหมือนไม่ต่างอะไรจากชิ้นงานประติมากรรมชิ้นหนึ่งที่ถูกนำมาจัดแสดง ตกแต่งประดับประดาตามสถานที่ต่าง ๆ ตามมุมเมืองของสังคมเมือง ด้วยกิจกรรมบางอย่างที่กำลังทำผู้คนเหล่านั้นต่างก้มหน้าก้มตาเพื่อจ้องมองหน้าจอสีเหลี่ยมเล็ก ๆ ในมือของตนเองโดยเป็นการตัดขาดปฏิสัมพันธ์ การรับรู้จากภายนอกไปชั่วขณะทำให้ช่วงเวลาอันวุ่นวายในช่วงขณะหนึ่งของสังคมเมืองกลายเป็นช่วงเวลาที่ยียบสงบไปชั่วครู่เวลาหนึ่งที่ดูภายนอกแล้วเหมือนเต็มไปด้วยรูปปั้นประติมากรรมที่เป็นเพียงภาชนะไว้บรรจุวิญญาณกลุ่มหนึ่งเท่านั้นเอง

ในวิถีชีวิตที่ต้องตามกระแสในยุควัตถุนิยม ความเร่งรีบ สิ่งเร้ากระตุ้นต่าง ๆ ได้สร้างให้เกิดความเครียดขึ้นโดยง่าย เช่นนั้นแล้วคนในยุคสมัยนี้ต่างก็ต้องการมีพื้นที่ในการรักษา บำบัด หรือระบายความเครียด ความเหงา ที่ก่อเกิดขึ้นภายในจิตใจของตนเองเป็นธรรมดา ซึ่งพื้นที่ที่ว่านี้เป็นพื้นที่ที่หาได้ง่ายและอยู่ในมือของคนแทบจะทุกคนในยุคสมัยนี้นั่นคือพื้นที่บนโลกออนไลน์ สำหรับใครบางคนอาจคิดว่านี่คือทางออกที่ดีที่ช่วยในการบรรเทาเบาบางกับความเครียด ความเหงาที่มีอยู่ภายในจิตใจให้ลดลงได้บ้าง หากแต่ผลกระทบของการได้บำบัดขจัดความเหงาด้วยวิธีนี้นั่นเล่าใครจะรู้ว่ามันคือผลกระทบที่เป็นภัยเงียบต่อมนุษย์เราที่ตามมาในอีกหลาย ๆ ด้านของการดำรง

อยู่ “สภาวะ โดดเดี่ยว” คือสภาวะหนึ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นได้อย่างชัดเจนจากการเกิดขึ้นของกิจกรรมเหล่านั้น เป็นภาวะที่เกิดการกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราสนใจตัวเองเป็นหลักมากกว่าสนใจสิ่งที่เกิดขึ้นจริงรอบตัว จริงอยู่ที่โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เรามักเป็นสัตว์สังคมที่เห็นแก่ตัว แต่ทุกวันนี้ข้าพเจ้ามองว่าการเห็นแก่ตัวที่ถูกฝังอยู่ได้จิตสำนึกของคนเรานั้นมันกำลังถูกกระตุ้นให้ทำงานมากขึ้น เมื่อคนเราสนใจตัวเองมากขึ้นก็ต้องพึ่งและอยู่คนเดียวมากขึ้น เมื่ออยู่คนเดียวมากขึ้นปัญหาที่ตามมาคือ สังคมก็จะมีแต่ความโดดเดี่ยว ความโดดเดี่ยวที่ว่านี้อาจจะไม่ใช่แค่ความหมายหนึ่งของความเหงาอีกต่อไป แต่จะกลายเป็นรูปแบบใหม่ต่อการใช้ชีวิตในสังคมเมือง

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นความสำคัญของการใช้โลกออนไลน์เป็นทางออกหนึ่งของปัญหาที่ว่านี้ อันเป็นส่วนหนึ่งของต้นเหตุที่ทำให้เกิด “สภาวะ โดดเดี่ยว” อันเป็นผลกระทบตามมา ข้าพเจ้าจึงศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนผลงานและเข้าใจถึงผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้น ในแนวทางการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้น มีที่มาจากสามประการคือ ประการแรกมาจากการตั้งคำถามกับรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบซ้ำ ๆ ของคนเมืองอันเชื่อมโยงไปถึงระบบความสัมพันธ์และผลกระทบจากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ประการที่สองมาจากอิทธิพลทางทัศนศิลป์จากศิลปินในยุคต่าง ๆ ประการที่สามได้แนวคิดจากปรัชญาและศาสนา สามสิ่งนี้ได้นำไปสู่การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ “ภาพสะท้อนภาวะ โดดเดี่ยว”

อิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ข้าพเจ้าเติบโตในวิถีชีวิตชนบท ได้ซึมซับรูปแบบความเป็นอยู่แบบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จากคนในชุมชนรอบข้างที่ข้าพเจ้าอาศัย และส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งในครอบครัวและสังคมนั้นเป็นไปอย่างตรงไปตรงมาไม่มีเทคโนโลยีคอยเป็นตัวช่วยในการสื่อสารเท่าไรนัก ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ข้าพเจ้ามองว่ามันไม่มีความซับซ้อนและเป็นรูปแบบที่มีความงามทางนัยยะของการสื่อสาร เมื่อข้าพเจ้าเข้ามาศึกษาต่อในเมืองหลวง สังคมที่เปลี่ยนไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอันรวดเร็ว สิ่งต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปัญหาในการปรับตัวให้คุ้นชินกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ทำให้ต้องเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องมือสื่อสารทางเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นจนต้องพึ่งพาในสุดแทบขาดมันไปเสียไม่ได้ จึงทำให้ข้าพเจ้าเริ่มเกิดการตั้งคำถามถึงข้อดีข้อเสีย ผลดี ผลเสีย และผลกระทบที่ตามมาจากการพัฒนาการของสังคมออนไลน์ในสังคมเมืองเมื่อเทียบกับรูปแบบทางสังคมในชนบทที่ข้าพเจ้าเคยคุ้นชินมาในสมัยวัยเด็ก

ด้วยความระลึกรู้ถึงเรื่องราวในอดีตทำให้ข้าพเจ้าถูกกระตุ้นได้ว่าตอนนี้ตัวเรากำลังใช้ชีวิตไปตามกระแสสังคมไปในรูปแบบไหน มีอะไรในตัวเราที่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง แล้วการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่นั้นมันมีผลอย่างไรกับตัวเรา ข้าพเจ้าเริ่มย้อนนึกความไปเท่าที่พอจำได้ใน

สมัยวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ในช่วงชีวิตสมัยวัยเด็กจนถึงช่วงวัยรุ่นตอนต้นของข้าพเจ้าในชนบทนั้น ต่างกับปัจจุบันมากพอสมควรและหนึ่งในเรื่องที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญตลอดจนถึงตอนนี้ก็คือ เรื่องของการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจและพยายามศึกษา ทำความเข้าใจมาโดยตลอดในยามที่ได้อยู่คนเดียว หรือมีโอกาใช้ความใคร่คิดทบทวน คล้ายกับ เป็นการหาที่พิศพิงใจด้วยการแสวงหาโดยสัน โดย ความสัน โดยที่ว่าเป็นก็คือความโดดเดี่ยวที่ข้าพเจ้า เริ่มมีมากขึ้นในตอนที่ย้ายมาอยู่ในสังคมเมืองซึ่งเป็นสังคมที่มีสภาพแบบต่างคนต่างอยู่ และเป็น สังคมก้มหน้าเสี้ยวส่วนมาก ผลของการอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ข้าพเจ้าได้รับนั้นคือการ ได้อยู่ตัวคนเดียว ซึ่งในบางครั้งสภาวะสัน โดยที่ว่าเป็นก็คือเป็นผลดีต่อการ ได้อยู่กับตัวเองแต่ก็ไม่อาจเป็นเช่นนั้น เสมอไป ดังเช่นที่เบื้องหลังของข้าพเจ้านั้นวางเปล่ากลับกันในเรื่องหน้าที่ถูกสาดด้วยแสงไฟจาก หน้าจอคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ เช่น iPhone iPad เป็นต้น ซึ่งยังมีอีกหลาย อย่างที่อยู่ในนั้นไม่ว่าจะเป็นตัวแทนบุคคล ข้อมูลข่าวสาร หรือความจริงต่าง ๆ ที่กำลังเคลื่อนไหว อยู่ในนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นมันช่างย้อนแย้งกันเหลือเกินกับความสัน โดยที่เรากำลังเป็นและมีอยู่ ข้าพเจ้า เชื่อว่าเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ทุกคนในยุคสมัยนี้ต่างต้องรู้จักและแทบส่วนใหญ่ก็ ต่างมีมันไว้ในครอบครอง แน่แน่นอนสิ่งดังกล่าวมันถูกพัฒนามาเพื่อรองรับความสะดวกสบายให้กับ มนุษย์ แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้ใช่มักมองข้ามไปคือผลที่ตามมาจากการใช้งานของมันที่มากจนเกินไป ผิด ประโยชน์วิธีซึ่งผลที่ว่าเป็นข้าพเจ้าเชื่อว่ามัน ได้เกิดขึ้นแล้วกับแทบทุกคนที่ใช้ไม่ว่าวันแม้แต่ตัวข้าพเจ้า เอง อย่างไรก็ตามข้าพเจ้ากลับคิดว่านี่คือหนึ่งในทางออกที่สามารถช่วยพาให้เราหลุดพ้นจากสภาวะ ความเหงาอันเกิดจากความโดดเดี่ยวที่มีได้ แม้ว่าสภาวะความเหงาที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดจากการใช้สื่อ ทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการหลุดพ้นจากความเหงาก็ตามทีอย่างน้อยแม้ไม่ใช่ทางออกที่ถูกต้อง ทั้งหมดแต่สิ่งที่ได้ก็คือความบรรเทาเบาบางที่ทุกคนต่างก้มหน้ายอมรับได้

ภาพข้อมูลอิทธิพลทางด้านสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 1 ภาพมุมมองของสังคมเมืองจากมุมสูง

ที่มา : ศรีศักร วัลลิโภดม, จาก “โลกกานูวัตร” ถึง “โลกาวิบัติ” ในสังคมไทย, accessed April 14, 2015, available from <http://www.lek-prapai.org/watch.php?id=930>

ภาพที่ 2 ภาพคนกำลังต่างคนต่างเล่นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ของตนเองบนรถไฟ

ที่มา : เผยพฤติกรรมคนไทย ติด Social Network ตลอดเวลา จนขาดไม่ได้!!!, accessed April 14, 2015, available from <http://www.it24hrs.com/2014/thai-social-network-day-in-a-life/>

ภาพที่ 3 คนติดมือถือ

ที่มา : รายการ IT 24 Hrs. ว่าด้วยเรื่อง Phubbing (คนติดมือถือ), accessed April 20, 2015, available from <http://www.healthygamer.net/information/article/15135>

อิทธิพลทางด้านปรัชญาและศาสนา

ภาพสะท้อนของสังคมเมืองคือความวุ่นวายปะปนไปด้วยความเจ็บที่แลดูเหมือนว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยเสรีภาพในการดำเนินชีวิต เสรีภาพด้านหนึ่งทำให้คนทั้งปวงมีอิสระ หลุดพ้นจากอำนาจภายนอกมากขึ้น แต่อีกด้านหนึ่ง เสรีภาพก็ทำให้ผู้คนรู้สึกโดดเดี่ยวมากขึ้น พร้อมกับรู้สึกได้ว่าตัวเองไร้อำนาจ ไร้ความสำคัญมากขึ้นด้วย³ ซึ่งอันที่จริงแล้วย่อมกล่าวได้ว่าเรานั้นต่างล้วนถูกจำกัดอิสรภาพโดยเสรีภาพ ถึงแม้เสรีภาพจะทำให้คนปัจจุบันมีความคิดเป็นอิสระ มีเหตุผล แต่เสรีภาพก็ทำให้เรารู้สึกโดดเดี่ยว กระทบกระชวย และไร้พลังกำลัง ความโดดเดี่ยวที่วุ่นนี้ เป็นสิ่งคนเราทนไม่ได้⁴ เมื่อคนเราทนกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ดังนั้นก็จำเป็นต้องหาทางออกแน่นอนว่าทุกคนต่างมีทางออกที่แตกต่างกันเช่นกันกับตัวข้าพเจ้าและใครอีกหลายคนที่ข้าพเจ้าคิดว่าคงเลือกทางออกในลักษณะแนวทางเดียวกันคือการพาตัวตนอีกหนึ่งตัวตนเข้าไปสู่โลกออนไลน์ที่เป็นความจริงชั้นซ้อนอีกชั้นหนึ่งบนโลกใบนี้ จนกลายเป็นที่มาของคำว่า “สังคมก้มหน้า”

³อิริค ฟรอมม์, *หนีไปจากเสรีภาพ*, พิมพ์ครั้งที่ 2, แปลโดย สมบัติ พิศระอาด (กรุงเทพฯ: มูลนิธิเด็ก, 2539), 1.

⁴เรื่องเดียวกัน, ปกหลัง.

ในผลงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีแนวคิดทางนามธรรมโดยเปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกความทุกข์ภายในจิตใจของข้าพเจ้าเปรียบเสมือนไฟภายในจิตใจที่ทำให้เศร้าหมองแปรปรวน กระวนกระวาย หาทองสงบ และทางดับทุกข์

อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นอิทธิพลในการสร้างสรรค์ คือ พุทธศาสนา ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่สะท้อนความจริงและค้นหาหรือพิสูจน์ความจริงได้ดีที่สุด ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่เป็นไปเพื่อความดับทุกข์แสวงหาหนทางแห่งการพ้นทุกข์ภายในจิตใจที่แสดงให้เห็นอย่างเป็นขั้นเป็นตอนในธรรมอริยสังข์อันเป็นหนทางแห่งการค้นหา แก่ไข และดับทุกข์ คือ อริยสังข์ 4 ดังนี้

มีความจริงอยู่ 4 ประการคือ การมีอยู่ของทุกข์ เหตุแห่งทุกข์ ความดับทุกข์ และ หนทางไปสู่ความดับทุกข์ ความจริงเหล่านี้เรียกว่า อริยสังข์ 4

1. **ทุกข์** คือ การมีอยู่ของทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ และตายล้วนเป็นทุกข์ ความเศร้า โศก ความโกรธ ความอิจฉาริษยา ความวิตกกังวล ความกลัวและความผิดหวังล้วนเป็นทุกข์ การพลัดพรากจากของที่รักก็เป็นทุกข์ ความเกลียดก็เป็นทุกข์ ความอยาก ความยึดมั่นถือมั่น ความยึดติดในขั้นทั้ง 5 ล้วนเป็นทุกข์

2. **สมุทัย** คือ เหตุแห่งทุกข์ เพราะอวิชชา ผู้คนจึงไม่สามารถเห็นความจริงของชีวิต พวกเขาตกอยู่ในเปลวเพลิงแห่งตัณหา ความโกรธ ความอิจฉาริษยา ความเศร้าโศก ความวิตกกังวล ความกลัว และความผิดหวัง

3. **นิโรธ** คือ ความดับทุกข์ การเข้าใจความจริงของชีวิตนำไปสู่การดับความเศร้า โศกทั้งหมด อันยังให้เกิดความสงบและความเบิกบาน

4. **มรรค** คือ หนทางนำไปสู่ความดับทุกข์ อันได้แก่ *** (อริยมรรค 8)** ซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยการดำรงชีวิตอย่างมีสติความมีสตินำไปสู่สมาธิและปัญญาซึ่งจะปลดปล่อย ให้พ้นจากความทุกข์และความโศกเศร้าทั้งหมดอันจะนำไปสู่ความสันติและความเบิกบาน พระพุทธองค์ได้ทรงเมตตาแนะนำทางพวกเราไปตามหนทางแห่งความรู้แจ้งนี้

***มรรค** แปลว่า “ทาง” ในที่นี้หมายถึงทางเดินของใจ เป็นการเดินจากความทุกข์ไปสู่ความเป็นอิสระหลุดพ้นจากทุกข์ ซึ่งมนุษย์หลงยึดถือและประกอบขึ้นใส่ตนด้วยอำนาจของอวิชชา มรรคมืองค์แปด คือต้องพร้อมเป็นอันเดียวกันทั้งแปดอย่างคูกเชื่อมพันแปดเกลียว องค์กรแปดคือ

1. **สัมมาทิฐิ (ปัญญา)** คือ ความเข้าใจถูกต้อง ย่อมต้องการใช้ในกิจการทั่วไปทุกประเภททั้งทางโลกและทางธรรม แต่สำหรับฝ่ายธรรมชั้นสูงอันเกี่ยวกับการเห็นทุกข์หรืออาสวะซึ่งจัดเป็นการเห็นอริยสังข์นั้นย่อมต้องการฝึกฝนอย่างจริงจังเป็นพิเศษ ความเข้าใจถูกต้องก็ต้องเข้าใจอย่างทั่วถึงว่าทุกข์นั้นเป็นอย่างไร อย่างหยาบ ๆ ที่ปรากฏชัด ๆ เป็นอย่างไรอย่างละเอียดที่แอบแฝงเป็นอย่างไร เหตุให้เกิดทุกข์เป็นอย่างไร ความดับสนิทของทุกข์มีภาวะอย่างไร มีลำดับอย่างไร ทางให้

ถึงความดับทุกข์คืออะไร เดินให้ถึงได้อย่างไร สัมมาทิฐิมีทั้งที่เป็นโลกียะคือของบุคคลที่ต้อง ขวนขวายปฏิบัติก้าวหน้าอยู่และสัมมาทิฐิที่เป็นโลกุตระ คือของพระอริยบุคคลชั้น ๆ ส่วนของ พระอรหันต์นั้นเรียกเป็นวิชาไปและไม่เรียกว่าองค์แห่งมรรค เพราะท่านถึงที่สุดแล้ว

2. **สัมมาสังกัปปะ (ปัญญา)** คือ ความใส่ใจถูกต้อง คือคิดหาทางออกไปจากทุกข์ตามกฎ แห่งเหตุผล ที่เห็นชอบมาแล้วข้อสัมมาทิฐินั่นเอง เริ่มตั้งแต่การใส่ใจที่โน้มไปในการออกบวช การ ไม่เพ่งร้าย การไม่ทำทุกข์ให้แก่ผู้อื่นแม้เพราะผล รวมทั้งความใส่ใจถูกต้องทุก ๆ อย่างที่เป็นไป เพื่อความหลุดพ้นจากสิ่งที่มีมนุษย์ไม่ประสงค์

3. **สัมมาวาจา (ศีล)** คือ การพูดจาถูกต้อง ไม่เป็นโทษต่อตนเอง และผู้อื่น

4. **สัมมากัมมันตะ (ศีล)** คือ การกระทำถูกต้อง ไม่เป็นโทษต่อตนเอง และผู้อื่น

5. **สัมมาอาชีวะ (ศีล)** คือ การดำรงชีพถูกต้อง ไม่เป็นโทษต่อตนเอง และผู้อื่น

6. **สัมมาวายามะ (สมาธิ)** คือ ความพากเพียรถูกต้อง เป็นส่วนของใจที่บากบั่นในอันที่จะ ก้าวหน้า ไม่ถอยหลังจากทางดำเนินตามมรรค ถึงกับมีการอธิษฐานอย่างแรงกล้า

7. **สัมมาสติ (สมาธิ)** คือ การระลึกประจำใจถูกต้อง ระลึกแต่ในสิ่งที่เกี่ยวพันแก่ปัญญาที่ จะแทงตลอดอวิชาที่ครอบงำตนอยู่ โดยเฉพาะได้แก่กายนี้ และธรรมอันเนื่องเกี่ยวกับกายนี้ เมื่อ พบความจริงของกายนี้ อวิชาหรือหัวหน้าแห่งมลทุกขก็สิ้นไป

8. **สัมมาสมาธิ (สมาธิ)** คือ การตั้งใจมั่นถูกต้อง ได้แก่สมาธิ เป็นของจำเป็นในกิจการทุก อย่าง สำหรับในที่นี้เป็นอาการของใจที่รวมกำลังเป็นจุดเดียว กล้าแข็งพอที่จะให้เกิดปัญญาทำการ แแทงตลอดอวิชาได้ และยังเป็นการพักผ่อนของใจ ซึ่งเป็นเหมือนการหลับให้แหลมคมอยู่เสมอด้วย

การปฏิบัติธรรมทุกชั้นตอน รวมลงในมรรคอันประกอบด้วยองค์แปดนี้ เมื่อย่นรวมกัน แล้วเหลือเพียง 3 คือ ศีล - สมาธิ - ปัญญา สรุปสั้น ๆ ก็คือ การปฏิบัติธรรม (ศีล-สมาธิ-ปัญญา) ก็คือ การเดินตามมรรค

ข้าพเจ้าคิดว่าแนวความคิดเรื่องอริยสัจ 4 มีความสอดคล้องกันทั้งในเรื่องของการหาหนทาง ในการหลุดพ้นจากภาวะของความเหงา ความโดดเดี่ยวที่มีที่กำลังกลายเป็นวัฒนธรรมนิยมของ สังคมปัจจุบันนี้ หนทางแห่งการหลุดพ้นจากภาวะโดดเดี่ยวนี้ แท้จริงแล้วคือการนำหลักธรรม “อริยสัจ 4” มาใช้เพื่อการแสวงหาทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้น หาใช่มีเพียงทางออกในโลกออนไลน์ ไม่ จากหลักธรรมที่ได้นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ผสานเข้ากับสาระแห่งความจริงแท้ที่ได้รับ สนับสนุน กระบวนการพัฒนาทางความคิดทางการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าด้วยการใช้สติและปัญญาเพื่อความ สอดคล้องกับสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังค้นหาความจริงของคำตอบแห่งการพ้นทุกข์

อิทธิพลจากจินตนาการและจิตใต้สำนึก

จินตภาพ คือ การสร้างภาพในสมอง หรือนึกคิดเป็นภาพ เกิดจากการกระตุ้นความคิด จินตนาการโดย ไม่มีเหตุการณ์หรือสิ่งของใดให้เห็นในขณะนั้น อาจเกิดจากประสบการณ์เดิม ความเคยชิน และความคิดสร้างสรรค์ด้วยการใช้จินตภาพในชีวิตประจำวัน คนเราทุกคนล้วนมี จินตภาพ ความคิดจินตนาการสร้างสรรค์มักน้อยแตกต่างกันไปตามความแตกต่างระหว่าง บุคคล จินตภาพอันเกิดจากจินตนาการของคนเราจึงเป็นสิ่งสำคัญ

ภาพรูปประติมากรรม วัตถุสิ่งของ และภาพส่วนประกอบต่าง ๆ ในผลงานล้วนมีที่มาจากภาพในอินเทอร์เน็ตหรือในสังคมออนไลน์ที่ข้าพเจ้าได้เข้าไปใช้อันเป็นหนทางหนึ่งของการแก้ปัญหาจากความเหงาที่มีอยู่ภายในจิตใจเสียส่วนใหญ่ ภาพที่ได้มาเหล่านั้นล้วนเป็นส่วนหนึ่งของ ห้วงอารมณ์ที่ได้รับรู้และรู้สึกถึงการสื่อสารระหว่างภาพกับข้าพเจ้าจนทำให้เกิดจินตภาพขึ้นมาใหม่ใน หัวของข้าพเจ้า ประกอบกับจินตนาการที่มีต่อภาพและความสัมพันธ์ภายในจิตใต้สำนึกของ จิตใจ ด้วยสิ่งประกอบเหล่านี้ได้กลายเป็นการสร้างพื้นที่ใหม่โดยการนำภาพที่ได้รับมาและรู้สึกถึง เหล่านี้มาประติดประต่อผสมกันระหว่างความรู้ ความจริงและจินตนาการจากจิตใต้สำนึกที่มีของ ข้าพเจ้าเอง

อิทธิพลด้านความบัลลาลใจในศิลปกรรม

ในแนวทางการแสดงออกของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ศึกษาภาพของผลงานศิลปป็นรวมถึง ลักษณะการแสดงออกและวิธีคิดของศิลปิน โดยเลือกงานและศิลปินที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะสมกับ สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ และสามารถนำมาต่อยอดพัฒนารูปแบบมาโดยลำดับเพื่อตอบสนองภาวะ อารมณ์และการแสดงออกเชิงทัศนศาสตร์ของข้าพเจ้าให้สมบูรณ์ที่สุด ซึ่งภาพผลงานของศิลปินและตัว บุคคลที่ข้าพเจ้าเลือกนำรูปแบบบางประการมาใช้ได้แก่

1. ภาพ The Philosopher in Meditation ของ แรมบรันด์ ฮาร์เมนซุน ฟาน แรย์น (Rembrandt Harmenszoon van Rijn) มีชีวิตอยู่ในช่วง 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2149 – 4 ตุลาคม พ.ศ. 2212 สาธารณรัฐดัตช์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นจิตรกรและช่างพิมพ์ เขาเป็นบุตรคนที่ 9 ของครอบครัว เจ้าของโรงงานและหุ้นส่วนโรงสีลมในเมืองไลเดน (Lieden) ภาพที่โด่งดังของแรมบรันด์ คือ “ภาพ บทเรียนกายวิภาคของนายแพทย์ทูลพ์” (The Anatomy Lesson of Dr.Nicolaes Tulp)

ภาพ The Philosopher in Meditation แสดงให้เห็นว่าแรมบรันด์เขียนภาพโดยมีความเข้าใจ แสงและเงาเป็นอย่างดี ภายในภาพมีแสงและเงาตัดกันอย่างรุนแรง เงาเข้มจะมีหลายสีผสมอยู่ทำให้ รู้สึกมีบรรยากาศ ซ่อนอารมณ์ความเงิบสงบความรู้สึกกลับภายในมองเห็นมิติภาพในภาพ

ลักษณะภาพแต่ละภาพที่แสดงตกกระทบจะเป็นจุดเด่นของภาพ ถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมในรูปแบบเหมือนจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากแรมบรันด์ในการให้เน้นแสงในภาพเป็นจุดเด่น และมีสีหลายสีผสมอยู่ในบรรยากาศ โดยที่แสงเงาจะตัดกันค่อนข้างชัดเจนบางรูปก็ให้ความรู้ลึกกุดคั่น บางรูปก็มุ่งหวังให้เกิดอารมณ์ที่สงบและผ่านคลาย

ภาพที่ 4 ภาพของ Rembrandt, The Philosopher in Meditation, 1632

ที่มา: Rembrandt, **The Philosopher in Meditation**, accessed March 15, 2015, available from http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Rembrandt_-_The_Philosopher_in_Meditation.jpg

2. ภาพ L'Origine du monde ของ ฌ็อง เดซีเร กุสตาฟว์ กูร์เบ (Jean Désiré Gustave Courbet) มีชีวิตอยู่ในช่วง 10 มิถุนายน พ.ศ. 2362 – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2420 เป็นจิตรกรชาวฝรั่งเศส เกิดในครอบครัวชาวนาในกรุงปารีส เมื่อเติบโตขึ้นมากูร์เบจึงมีความใฝ่ฝันอยากเป็นศิลปิน เขาจึงเริ่มศึกษาศิลปะด้วยการฝึกลอกงานศิลปินที่มีชื่อเสียง โดยเฉพาะผลงานของแรมบรันด์ที่เขาชื่นชอบ ต่อมากูร์เบได้กลายเป็นหนึ่งในผู้นำของขบวนการสำนึกนิยมในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นขบวนการที่เชื่อมระหว่างขบวนการ โรแมนติก (ที่พบในภาพเขียนของเดออดอร์ เมรี โก (Théodore Géricault) และเออแฌน เดอลาครัว) กับตระกูลการเขียนบาร์บิซง (Barbizon School) กูร์เบมีบทบาทสำคัญต่อในจิตรกรรมฝรั่งเศสในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่ม และในฐานะศิลปินผู้เต็มใจที่จะแสดงความคิดทัศนคติเกี่ยวกับสังคมในผลงาน

ภาพ L'Origine du monde แสดงให้เห็นว่ากูร์เบมีเจตนาที่ว่าจะถ่ายทอดความเป็นสามัญนิยมหรือความจริงอย่างตรงไปตรงมา สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคมในยุคสมัยนั้น โดยกูร์เบมีความเชื่อว่า “จิตรกรควรจะต้องประกอบไปด้วยสิ่งที่เป็นจริงและนำเสนอสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ” ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสนใจและศึกษามาโดยตลอดในเรื่องของการแสดงทัศนคติทางสังคมได้เป็นฐานรองรับและให้อิทธิพลทางแนวคิดและเรื่องราวที่ข้าพเจ้านำเสนอในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 5 ภาพของ Gustave Courbet, The Artist's Studio, 1855

ที่มา : Gustave Courbet, **The Artist's Studio**, accessed April 20, 2015, available from <https://mydailyartdisplay.wordpress.com/2011/11/14/the-artists-studio-by-gustave-courbet/>

3. ภาพ Mirror of origin ของ Deborah de Robertis เป็นศิลปิน Performance หญิงชาวลักแซมเบิร์ก เกิดเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นภาพถ่ายและการแสดง (Performance) ผลงานชิ้นนี้ถูกแสดงขึ้นเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 ที่พิพิธภัณฑน์ออร์แซ (Musée d'Orsay) กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยเป็นการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ทางเพศได้รูป “The Artist's Studio” ของ กุสตาฟว์ กูร์เบ ที่เธอได้เตรียมการมาอย่างดีด้วยชุดสีทองที่ล้อกับกรอบรูปงานของ กุสตาฟว์ กูร์เบ เป็นการหยอกล้อเสียดสีสังคมปัจจุบันเสมือนหนึ่งในอดีตที่กูร์เบเคยสร้างปรากฏการณ์นี้ไว้เพียงแต่ต่างช่วงวันเวลาและภาษาของการแสดงออก พูดถึงเรื่องเพศอันเป็นความจริงประจักษ์เป็นการเหยียดหยันคนในแต่ละช่วงยุคสมัย เพื่อเป็นการตอกย้ำถึงสิ่งที่กูร์เบได้แสดงออกว่ายังคงเป็นเช่นนั้นอยู่ไม่ว่าจะอยู่ในยุคสมัยไหนก็ตาม

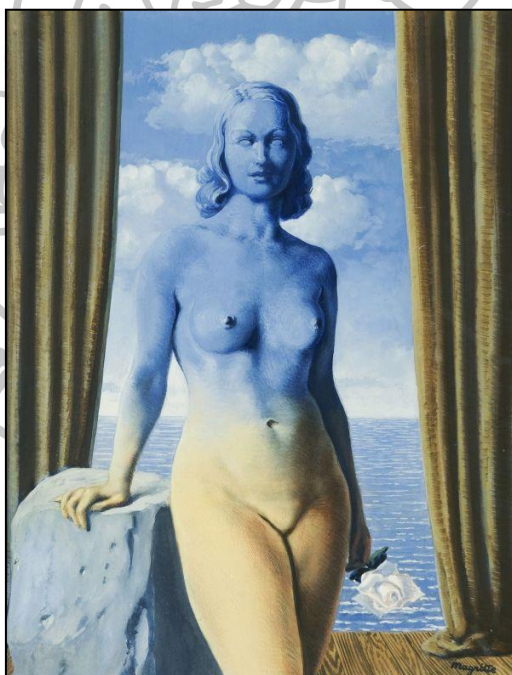
ภาพที่ 6 ภาพของ Deborah de Robertis, Mirror of origin, 2014

ที่มา : Deborah de Robertis, **Mirror of origin**, accessed October 29, 2015, available from <http://iloveyou-magazine.com/piece-of-me/deborah-de-robertis/>

4. ภาพ Black Magic และ , Ceci n'est pas une pipe a ของ เรเน่ ฟร็องซัว ซีแลน มากิริตต์ (René François Ghislain Magritte) มีชีวิตอยู่ในช่วง 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2441 - 15 สิงหาคม พ.ศ. 2510 เป็นจิตรกรชาวเบลเยียม และได้เข้าร่วมกลุ่มเซอร์เรียลลิสม์ที่กรุงปารีสระหว่างปี ค.ศ. 1927-1930 โดยมากิริตต์ได้รับอิทธิพลจากภาพวาดของคิริโกและมิโร มากิริตต์มีชื่อเสียงจากการวาดภาพแนวเหนือจริง หรือ เซอร์เรียลลิสม์ เขาเริ่มเป็นที่รู้จักจากผลงานที่ดูเฉียดฉิวและภาพวาดเหนือจริงที่ชวนกระตุ้นให้คิด ผลงานของเขาเป็นที่ท้าทายต่อผู้เข้าชมที่ถูกรบกวนด้วยความเป็นจริงที่ครอบไว้

ภาพ Black Magic และ , Ceci n'est pas une pipe ของมากิริตต์ได้ใช้วิธีการเขียนภาพแบบ Double Image และการตั้งคำถามที่ตอบโต้กับผู้ชมต่อการรับรู้และสิ่งที่เคยเข้าใจ โดยเฉพาะภาพ “Ceci n'est pas une pipe” แปลว่า “นี่ไม่ใช่ไปป์” คำถามแรกที่เกิดขึ้นในหัวของทุก ๆ คน คงจะเป็น “นี่มันไปป์ชัด ๆ ทำไมจะไม่ใช่หละ?” นั่นอาจเป็นเพราะว่าเรานิยามสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพียงด้วยภาพที่มันแสดงให้เห็นที่เราควรทำก็คือ นิยามสิ่งต่าง ๆ ที่เรามองเห็น ด้วยความเป็นแก่นแท้ของมัน โดยอาศัยมุมมองที่ต่างจากคนทั่วไป สัตว์ทุกชนิดบนโลกก็ใช้ความสามารถนี้จัดหมวดหมู่สิ่ง

ต่าง ๆ ในชีวิตมัน ยกตัวอย่างเช่น สุนัขนิยามสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตมันเพียงแค่ว่า ทำแล้วได้รับรางวัล กับ ทำแล้วไม่ได้รับรางวัล หรือ สิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ก็เพียงแค่นั้นแต่มนุษย์เราต่างกับสัตว์ โดยมักจะคิดอะไรให้ยุ่งยากซับซ้อน ด้วยการนิยามทุก ๆ สิ่งอย่าง โดยที่ยังมองไม่เห็นถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น ๆ นี้แสดงให้เห็นว่า เราทุกคนนั้นล้วนใช้กระบวนการคิดในเชิงแบ่งแยกมาตั้งแต่ครั้งวัยเยาว์ โดยที่เราต่างไม่รู้ตัวกันเลยนั่นเอง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ในการสร้างงานของมากริตต์ และทิวทัศน์ของมากริตต์ นิยมเขียนเมฆที่ให้ความรู้สึกลอยไปอย่างช้า ๆ ตลอดเวลาในภาพมีการใช้ที่ว่าง รูปทรงธรรมดาที่ ถูกขยายมีเรื่องของทางจิตผสมอยู่ในภาพ “Black Magic” ซึ่งเทคนิคการใช้ภาพแบบ Double Image นั้นเป็นวิธีการสร้างภาพที่ข้าพเจ้าสนใจและคิดว่าเป็นวิธีการสะท้อนมุมมองทางภาพลักษณ์ที่มาก ริตต์มีต่อสังคมได้เป็นอย่างดีจวบจนถึงทุกวันนี้ซึ่งว่าด้วยภาพจริงและภาพลวงจากภาพจริงที่อยู่ ภายใต้งกรอบความจริงเดียวกัน ซึ่งข้าพเจ้ามองเห็นว่าเทคนิคนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงภาวะ บางอย่างที่กำลังเกิดขึ้นและมีอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน

ภาพที่ 7 ภาพของ René Magritte, Black Magic, 1964

ที่มา : René Magritte, **Black Magic**, accessed April 20, 2015, available from <http://pictify.com>

/664250/rene-magritte-black-magic-1946

ภาพที่ 8 ภาพของ René Magritte, Ceci n'est pas une pipe, 1929

ที่มา : René Magritte, **Ceci n'est pas une pipe**, accessed October 29, 2015, available from <http://pinholeprojector.tumblr.com/post/17512408216/ren%C3%A9-magritte>

5. ภาพ Lucky gate opening และ The lucky black cat beside the lady ของ อรรถสิทธิ์ อนิวรรณชน เกิดเมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2511 กรุงเทพฯ ประเทศไทย สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีและโท จากคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันเป็นศิลปินอิสระและอาจารย์พิเศษ ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ อรรถสิทธิ์ ได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานมาอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศมาตั้งแต่ พ.ศ. 2530 จนถึงปัจจุบัน แรกเริ่มเดิมทีอรรถสิทธิ์ได้ทำงานภาพพิมพ์มาก่อน ช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและโทแต่ในระหว่างนั้นก็มีการสร้างสรรค์งานในรูปแบบจิตรกรรมอยู่บ้าง ต่อมาหลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาโทอรรถสิทธิ์จึงมุ่งมั่นหันมาสร้างงานจิตรกรรมอย่างจริงจัง

ผลงานของอรรถสิทธิ์ในช่วงแรกได้นำเสนอเรื่องราวของความผิดหวังและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำทางความรัก จากนั้นอรรถสิทธิ์ได้พัฒนาผลงานมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันวัตถุที่อรรถสิทธิ์เลือกนำมาใช้ในงานนั้นล้วนมีความหมายทางด้านจิตใจที่แสดงออกได้ถึงภาวะทางกายภาพรวมถึงเรื่องภายในของศิลปิน โดยใช้หุ่นนิ่ง อันเคยเป็นแบบฝึกหัดของคนเรียนศิลปะมาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ๆ ที่มีในใจในแต่ละช่วงของชีวิต ผ่านตัวละครและหุ่นนิ่งรูปร่างแปลกตาที่ศิลปินสร้างขึ้นเองเพื่อแสดงทัศนคติที่มีต่อประสบการณ์ทางชีวิตส่วนตัว

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ภายใต้บรรยากาศที่ต่างช่วงเวลา ราวกับบอกเป็นนัยว่า ทุกส่วนภายในชีวิตคนเรานั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ

งานของอรรถสิทธิ์ อนิวิรรตน์ชนมีอิทธิพลในการแสดงออกของข้าพเจ้าเรื่องกระบวนการทางการแสดงออกโดยนำเทคนิคการสร้างสรรค์แบบโฟโต้มองทาจมาผสมผสานในผลงาน เหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกนำเทคนิคนี้มาใช้เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเปรียบเทียบทางภาพลักษณ์ของสังคมไทยได้อย่างชัดเจน เพราะกระบวนการสร้างทางเทคนิคของโฟโต้มองทาจนั้นมาจากการตัดต่อและตัดปะอันมีลักษณะคล้ายกับการรับสื่อหรือข่าวสารหรือวัฒนธรรมของคนไทยในปัจจุบันที่มีการรับสื่อทางวัฒนธรรมจากภายนอกมาจัดวาง ตัดปะ ต่อยอด หรือยึดเย็บครวกับว่ามันคือวัฒนธรรมที่สังคมไทยเคยมีเคยปฏิบัติมา

ภาพที่ 9 ภาพของ อรรถสิทธิ์ อนิวิรรตน์ชน, The lucky black cat beside the lady, 2009
ที่มา : อรรถสิทธิ์ อนิวิรรตน์ชน, *Interiority*, (กรุงเทพฯ, 2010), 13.

ภาพที่ 10 ภาพของ อรรถสิทธิ์ อนิวัตน์ชน, Lucky gate opening, 2010

ที่มา : อรรถสิทธิ์ อนิวัตน์ชน, *Interiority*, (กรุงเทพฯ, 2010), 16.

จากการรวบรวมและหลอมรวมอิทธิพลกับความบัลลาศาใจจากสิ่งที่ยกและกล่าวมาทั้งหมดนี้มีส่วนในการช่วยทำให้การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้มีพัฒนาการและมีมิติที่หลากหลายเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความหมายทางทัศนศิลป์ใหม่ที่มีสาระชัดเจนขึ้น โดยนำองค์ความรู้เทคนิควิธีการ และแนวคิดในการแสดงออก ซึ่งทั้งหมดนี้ได้เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยหล่อหลอมให้เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมาและถึงแม้ว่าตัวผลงานอาจจะยังไม่สมบูรณ์นักแต่ก็สามารถทำให้เกิดการพัฒนาและต่อยอดในการสร้างสรรค์ได้ต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

กระบวนการ และองค์ประกอบการสร้างสรรค์

ในบทนี้ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของการแสดงออกในเรื่องราว เนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าดังกล่าวต่อไปนี้

การกำหนดแนวเรื่อง

เรื่อง (Subject) ที่ข้าพเจ้านำมาสร้างสรรค์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชุดความจริงของสังคมเมือง ที่มีผลกระทบทางรูปแบบความสัมพันธ์ ที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นจากการใช้บริการทางสาธารณะ เช่น รถไฟฟ้า รถเมล์ พิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น

แนวเรื่อง (Theme) ที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอนั้น คือ ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบทางรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมเมืองที่มุ่งเน้นไปทางเทคโนโลยีมากขึ้น การบริโภคสื่อที่เกินความจำเป็น อันทำให้เกิดผลกระทบตามมาในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งด้านที่ข้าพเจ้านำเสนอคือ ภาวะโดดเดี่ยว

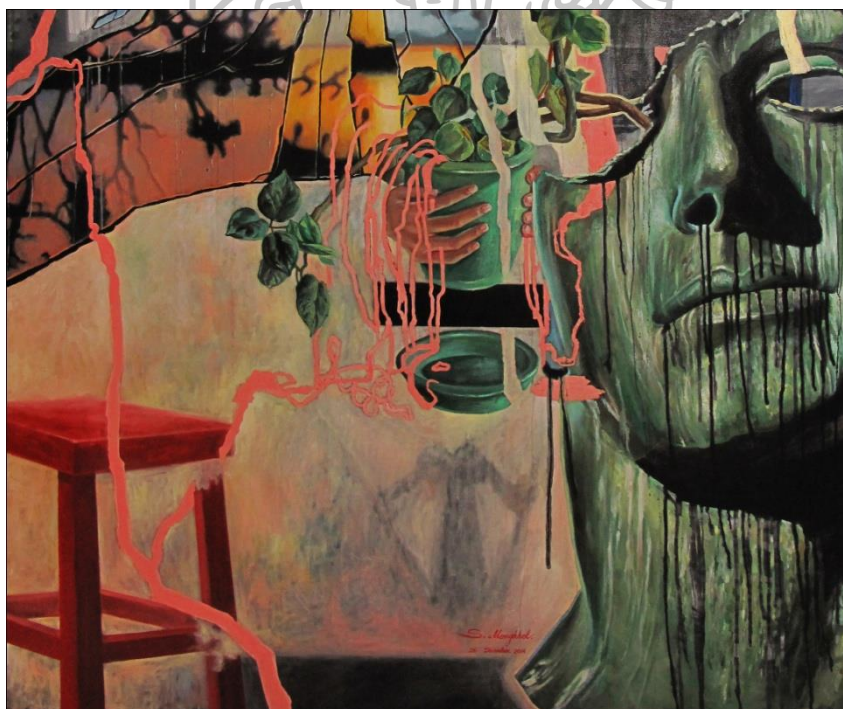
การกำหนดรูปแบบในผลงานจิตรกรรม

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้น เริ่มต้นจากความสนใจและความบันเทิงใจจากเนื้อหาเรื่องราวจากรูปแบบของการใช้ชีวิตประจำวันและการเสพทางการมองเห็นในแบบของคนเมือง การกำหนดรูปแบบผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าจึงจัดอยู่ในทั้งรูปแบบเหมือนจริงและเหนือจริง รวมถึงการปะติดปะต่อของภาพที่มีทั้งสอดรับและขัดแย้งกันอันเป็นการลอกเลียนรูปแบบจากการรับสื่อของคนในปัจจุบัน เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกความเป็นจริงผสมผสานกับอารมณ์ ความรู้สึก ความสะเทือนใจ ความรู้ และความมีชีวิต ผ่านฝีแปรงบนผ้าใบ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย หรือ เจตนา อันเป็นเนื้อหาทางศิลปะการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ทัศนธาตุในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านั้นเป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมายแบบ “ภาษาภาพ” ข้าพเจ้าใช้การประสานสัมพันธ์ของทัศนธาตุที่มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาและเทคนิค

1. รูปทรง (Form) ด้วยรูปแบบที่มีลักษณะเหมือนจริงผสมผสานกับเหนือจริง ซึ่งรูปแบบหลักในภาพจะเป็นรูปทรงของคน (Figurative) ที่เป็นประติมากรรมเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการแสดงออก ข้าพเจ้าจึงเลือกรูปปั้นคนแทนความหมายของจิตวิญญาณที่ไร้ชีวิตและรูปทรงต่าง ๆ เช่น ต้นไม้ในกระถาง ไม้พุ่ม ท้องฟ้า ฝวน้ำ เป็นต้น อันรูปทรงต่าง ๆ ที่เป็นเสมือนหุ่นนิ่งนั้นสังเกตได้ว่าจะมีลักษณะให้ถูกตัดทอนหรือถูกกำหนดให้อยู่ภายในโครงสร้างของกรอบสี่เหลี่ยมที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อความหมายถึงภาพของพื้นที่ที่ถูกจำกัดขอบเขตอย่างชัดเจนเป็นการอุปมาอุปมัยของที่อยู่อาศัยของคนเมืองนั่นเอง

ภาพที่ 11 ภาพตัวอย่างภาพของรูปทรงต่าง ๆ

2. เส้น (Line) การเริ่มต้นและพัฒนาจินตนาการของทัศนศิลป์ ไม่ว่าจะ เป็นจิตรกร ประติมากร หรือสถาปนิก จะต้องอาศัยเส้นเป็นปัจจัยสำคัญทั้งสิ้น เส้นขั้นต้นที่เป็นพื้นฐานจริง ๆ มี 2 ลักษณะ คือ เส้นตรงกับเส้นโค้ง เส้นทุกชนิดเราสามารถแยกออกเป็นเส้นตรงกับเส้นโค้งได้ทั้งสิ้น เส้นแสดงแก่นแท้ของทุกสิ่งได้อย่างเข้มข้นและยั่งยืนที่สุด นอกจากจะเป็นการแสดงขอบเขตของ

สิ่งของ รูปทรง น้ำหนัก สี แล้ว เส้นยังสามารถให้ความรู้สึกต่าง ๆ จากลักษณะทิศทาง และขนาดของเส้นเอง ในทางศิลปะเส้นที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งคือ เส้น โครงสร้าง ซึ่งเป็นเส้นในจินตนาการของผู้ชม เดินทางด้วยความรู้สึก ไม่ใช่ด้วยการเห็น

การใช้เส้นในงานของข้าพเจ้านั้นเป็นเส้นแสดงขอบเขตของสิ่งของ รูปทรง น้ำหนัก สี เช่น รูปทรงของตัวประติมากรรม ต้นไม้ ท้องฟ้า หน้าต่าง เป็นต้น ที่ทับซ้อนกันภายใต้เส้นที่แสดงขอบเขตชัดเจน เป็นจังหวะทับซ้อนกันเพื่อตอกย้ำการโดนจำกัดของขอบเขต ข้าพเจ้าใช้เส้นแนวตั้งและแนวนอนในปริมาณที่ใกล้เคียงกันเพื่อแสดงถึงความเป็นกรอบ ขอบเขต และความเป็นห้องที่ชัดเจน ให้ความรู้สึกที่อึดอัด กระจุกกระจุกอวลใจ เหมือนกับรู้สึกว่ามีพื้นที่ของเรามีอยู่อย่างจำกัด และแสดงความเคลื่อนไหวของภาพด้วยการไหลย้อยของหยดน้ำและหยดสีที่ส่งให้รู้สึกถึงอารมณ์เศร้า หดหู่ และใช้เส้นที่หยดย้อยเป็นเส้นทำลายการแบ่งระยะหน้าหลังในมิติทางจิตรกรรมด้วยเส้นแนวตั้งเพื่อเป็นนัยยะของการคิดด้านของขนบเดิมทางจิตรกรรมและเป็นเส้นทลายขอบเขตของพื้นที่นั้น ๆ ด้วย

ภาพที่ 12 ภาพแสดงเส้นของหยดสี

3. สีและเวลา (Color and Timing) สีนอกจากเป็นตัวบ่งบอกเวลาได้แล้วยังเป็นทัศนธาตุที่สำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในจิตรกรรม สีมีอยู่ 2 ชนิด คือ สีที่เป็นแสง (Spectrum) ได้แก่ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง กับสีที่เป็นวัตถุ (Pigment) ได้แก่สีที่มีอยู่ในวัตถุธรรมชาติทั่วไป เช่น พืช สัตว์ สีเป็นทัศนธาตุที่สำคัญและมีบทบาทกับจิตรกรรม เพราะในสีนั้นมีเส้นที่อยู่รอบนอกของบริเวณสีทำให้จิตรกรสามารถสร้างสรรค์ผลงานเพียงมีสีเท่านั้นก็สามารถผลิตผลงานออกมาได้

การใช้สีในผลงานของข้าพเจ้าเป็นทัศนธาตุที่สำคัญในผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าใช้สีแทนค่าของแสง สี เงา และบรรยากาศภายในภาพ สีในงานของข้าพเจ้านั้นทำหน้าที่เสมือนการอ้างอิงถึงบรรยากาศของทั้งสถานที่จริงและสถานที่ในมโนภาพ โดยใช้สีผสมขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นการใช้สีให้กลมกลืนกันในบรรยากาศที่ตนเองรู้สึก ผลงานส่วนใหญ่เป็นสีในโทนเย็นหม่น ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเหงา หดหู่ อึดอัด อย่างเช่น สีของท้องฟ้า สาเหตุที่ท้องฟ้าในผลงานของข้าพเจ้าต้องมีครีมนั้นเป็นเพราะทุกครั้งที่ข้าพเจ้าแหงนมองท้องฟ้าในเวลาฝนใกล้จะตกหรือยามโพล้เพล้จิตใจของข้าพเจ้าจะรู้สึกหดหู่อย่างบอกไม่ถูก มันเหมือนไปกระตุ้นให้ความเศร้าที่อยู่ภายในจิตใจได้แสดงออกมา

ภาพที่ 13 ภาพบรรยากาศของสี

4. น้ำหนัก (Light and Shadow) น้ำหนักของแสงเงาที่เกิดจากแสงธรรมชาติก่อเกิดทัศนียภาพมี 3 ระยะคือ ระยะหน้า กลาง และหลัง ผลงานของข้าพเจ้าใช้วิธีต่าง ๆ ในการสร้างน้ำหนัก และระยะ กล่าวคือ น้ำหนักที่เกิดจากการเลียนแบบแสงธรรมชาติ โดยใช้สีสร้างน้ำหนัก

อ่อนแก่ ตามภาพที่ตาเห็นและอารมณ์ภายในของข้าพเจ้า ต่อมาเป็นการใช้น้ำหนักด้วยวิธีการให้แสงเกิดจากจุดที่ต้องการ

การใช้น้ำหนักในผลงานของข้าพเจ้าโดยส่วนใหญ่แล้วจะใช้น้ำหนักที่ตัดกันอย่างรุนแรง เพื่อต้องการบ่งบอกถึงอารมณ์ เนื้อหาและเรื่องราวที่มีความขัดแย้งกันในตัวของมันเองซึ่งเรื่องทีพูดถึงคือความสงบ ความเหงาที่เกิดท่ามกลางความวุ่นวาย อีกนัยหนึ่งคือการสื่อผ่านการแทนค่าของการใช้น้ำหนัก ซึ่งจะเห็นได้ว่าในตัวประติมากรรมเองนั้นจะมีน้ำหนักที่ตัดกันเด่นชัดที่สุดเพื่อแสดงถึงบุคลิกของคนที่มีความขัดแย้งแต่กลมกลืนอยู่ในตัวเองอันเป็นความจริงประการหนึ่งจากการสำรวจตรวจสอบด้วยตัวของข้าพเจ้าเอง

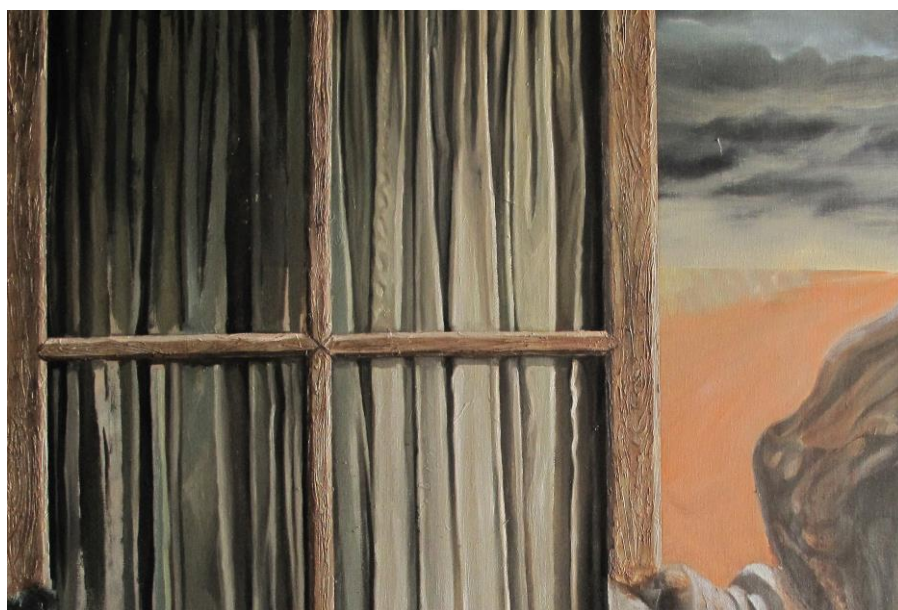
ภาพที่ 14 ภาพของน้ำหนักเข้มและน้ำหนักอ่อนภายในภาพผลงาน

5. พื้นผิว (Texture) คือลักษณะของผิวมี 2 ชนิด คือ ลักษณะผิวที่จับต้องได้ และลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น ลักษณะผิวโดยทั่วไปถือว่าเป็นทัศนธาตุที่มีได้เป็นหลักในการสร้างรูปทรง เพราะตัวมันเองมีข้อจำกัดไม่มีอะไรสมบูรณ์เหมือนธาตุอื่น

พื้นผิวมีความสำคัญในการแยกวัตถุในผลงานของข้าพเจ้า คือ การใช้แยกวัตถุแบบลวงตาด้วยการใช้สีน้ำมันสร้างขึ้นตามแบบกระบวนการทางจิตรกรรม พื้นผิวที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นนั้นมีความหลากหลาย เช่น ผิวของเปลือกไม้ หิน เป็นต้น การสร้างพื้นผิวในผลงานของข้าพเจ้านั้นไม่ได้

ต้องการความหมายใดแอบแฝงเชิงนัยยะ เพียงแต่เป็นไปเพื่อการแยกแยะผิวของวัตถุและต้องการสร้างให้วัตถุนั้นมีอารมณ์ ความหมายตรงกับที่ต้องการจะสื่อ

ดังนั้นระบบการจัดการพื้นผิวภายในผลงานจึงเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสัมพันธ์ กลมกลืน อย่างมีเอกภาพ

ภาพที่ 15 ภาพพื้นผิวของวัตถุที่แตกต่างกัน

6. พื้นที่ว่าง (Space) ที่ว่างเป็นสิ่งที่อยู่ตามธรรมชาติ โดยศิลปินไม่ต้องลงทุนซื้อหา ที่ว่างที่มีอยู่ทั่วไปจะมีมิติกว้าง ขาว ลึก ที่หาขอบเขตมิได้ ที่ว่างเป็นทัศนศิลป์ที่มองไม่เห็น จะปรากฏตัวต่อเมื่อมีทัศนธาตุอื่นมากำหนดรูปร่างหรือมาก่อให้เกิดปฏิกิริยาขึ้นในที่ว่าง งานจิตรกรรมใช้ที่ว่างเป็น 2 มิติ แต่อาจลวงตาทำให้เกิดเป็น 3 มิติได้ด้วยการประกอบกับทัศนธาตุอื่น

ในผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะเป็นที่ว่างที่ทั้งมีปริมาตรทางลึกและตื้นแบนในงานจิตรกรรม ลวงตาโดยใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ ทำให้เกิดมิติขึ้นมา มุ่งเน้นให้ความรู้สึกโล่ง โปร่ง ผ่อนคลายในบางช่วงและขณะเดียวกันในพื้นที่ว่างนั้นกลับทำให้รู้สึกถึงความอ้างว้าง เปล่าเปลี่ยว ว่างเปล่าไร้ซึ่งกาลเวลา อันแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกภายในจิตใจของผู้ที่ตกอยู่ในภาวะโดดเดี่ยว

ภาพที่ 16 ภาพของที่ว่าง

วิธีการสร้างผลงาน

ข้าพเจ้าออกเดินทางไปตามที่ต่าง ๆ ของตัวเมือง (กรุงเทพฯ) บ้างก็สังเกตจากผู้คนรอบข้าง ที่เดินสวนกัน บ้างก็เก็บข้อมูลจากการเล่นโซเชียลมีเดีย เพื่อหาแรงบันดาลใจ หาความงามของ มุมมองที่น่าสนใจที่ตรงกับความคิด ความรู้สึก และจินตนาการ ขั้นตอนต่อไปของการสร้างสรรค์ คือการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าให้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านผลงานในรูปแบบจิตรกรรมสองมิติ

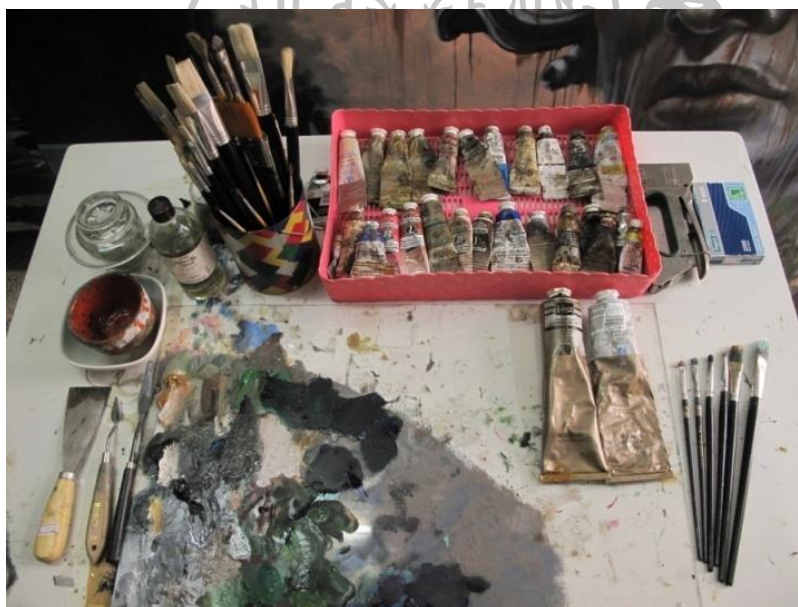
เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้นข้าพเจ้าได้ใช้สื่อหลายอย่างเป็นส่วนประกอบสำคัญในการเก็บข้อมูลผลงานเช่น เฟสบุ๊ก นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ โดยการนำสาระที่ได้จากสื่อต่าง ๆ เหล่านี้มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ก่อนนำมาขยายเป็นผลงาน โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน ผลงานของข้าพเจ้าสามารถแบ่งระยะเวลาการทำงานออกเป็น 2 ส่วนคือ การสร้างภาพร่างต้นแบบ และและการสร้างผลงานจริงบนผ้าใบ ซึ่งขออธิบายรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างผลงานภาพร่างต้นแบบ เมื่อได้ข้อมูลจากสื่อต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้ไปค้นคว้าและค้นหามาแล้ว นำมาจัดตัดต่อภาพด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมโฟโต้ช้อป (Photo shop cs4)
2. การสร้างผลงานจิตรกรรมบนผ้าใบ การร่างภาพข้าพเจ้ารองพื้นโทนสีในน้ำหนักกลางตามที่ต้องการ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

โครงไม้ ผ้าใบ แม็กซ์ ลูกแม็กซ์ ดินสอ ยางพารา สีน้ำมัน สีอะคริลิก พู่กัน แปรงทาสี น้ำมันดินซีด น้ำยาล้างพู่กัน กระจก ภาชนะ และคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 17 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 18 ภาพร่างผลงานด้วยปากกา (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6)

ภาพที่ 19 ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6)

ภาพที่ 20 ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้น 7)

ภาพที่ 21 ภาพร่างผลงานด้วยคอมพิวเตอร์ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10)

ภาพที่ 22 ภาพการร่างภาพ โดยรวม (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6)

ภาพที่ 23 ภาพการลงน้ำหน้าภาพทั้งภาพ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6)

ภาพที่ 24 ภาพการเก็บรายละเอียดของภาพ (ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6)

บทที่ 4

การพัฒนาและคลี่คลายการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ใน หัวข้อ “ภาพสะท้อนภาวะโดดเดี่ยว” เป็นการ ค้นหาแนวทางในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ ทั้งเกี่ยวกับ เนื้อหา เรื่องราว รูปแบบ และเทคนิค วิธีการ โดยใช้ผลงานจิตรกรรมเป็นสื่อกลาง ซึ่งสามารถลำดับการพัฒนาการในการสร้างสรรค์ ผลงานได้ดังต่อไปนี้

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรกนี้ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการค้นหาแนวทางการ สร้างสรรค์เฉพาะตัว ซึ่งข้าพเจ้าได้ให้ความสนใจในเรื่องของการทดลองเทคนิคในงานจิตรกรรม มีการนำเสนอองค์ประกอบแบบตรงไปตรงมาเพราะสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย ไม่มีความ ซับซ้อนด้านรูปแบบการแสดงออก โดยการแสดงภาพทางสัญลักษณ์มีเรื่องราวของอารมณ์ที่ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่โดดเดี่ยว เนื้อหาที่ต้องการสื่อสารเป็นมุมมองในมุมกว้างเพื่อเปิด โอกาสให้ผู้ชมได้ใช้จินตนาการและประสบการณ์ร่วมในการตีความรูปแบบมีการเน้นเรื่องของการ ลดทอนและการย้อนแย้งเพื่อสร้างความสมดุลในผลงานแบบขัดแย้งแต่กลมกลืน

ภาพชิ้นที่ 1-3 ของข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงความเหงา ความทุกข์จากความรู้สึกของชีวิตที่ ไม่สมบูรณ์แบบลักษณะงานเหมือนการนำภาพมาตัดปะ (Collage) โดยใช้การขาดหาย ไม่ครบ ความไม่สมบูรณ์ของตัวแบบ สร้างพื้นผิวด้วยคราบที่มีลักษณะของการไหลย้อย เป็นการนำเสนอ ความทุกข์ หดหู่ใจของชีวิตคนเมืองที่มักมองหาแต่ความสมบูรณ์แบบ เนื่องจากข้าพเจ้าเห็นรูปแบบ ของประติกรรมที่ปรักหักพังแล้วได้แก่งคิดเป็นคติสอนใจว่า แม้ซากที่ปรักหักพังไปแล้วก็ยังมี ความงามในตัวเองอยู่ ก็เปรียบดั่งว่าชีวิตทุกชีวิตไม่ว่าจะสูงต่ำ ภายนอกจะงดงามต่างกันหรือไม่ค้นหา ใช้สาระสำคัญต่อจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ไม่ หากแต่ความดีภายในเป็นตัวกำหนด การได้ ปลดปล่อยอารมณ์เศร้าหมองหดหู่ นั้น ได้กลายเป็นการบำบัดและทำให้ผ่อนคลายอารมณ์เศร้าได้บ้าง

ปัญหาและการพัฒนาการของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 คือ โครงสร้างทางความคิด ยังไม่สมบูรณ์ แข็งแรงพอที่จะสนับสนุนเนื้อหาทางรูปแบบให้ผู้เชื่อหรือเข้าใจได้ เนื้อหาเรื่องราว และแนวความคิดที่นำเสนอขึ้นยังไม่ค่อยมีความชัดเจนมากเท่าไรนักจึงทำให้มีการพัฒนาเกิดขึ้น ในช่วงระยะหลังของการสร้างสรรค์ผลงานในระยะนี้ โดยข้าพเจ้าพยายามวิเคราะห์โครงสร้างทาง

ความคิดและจับประเด็นในการนำเสนอใหม่ เพื่อไม่ทำให้สับสนกับเนื้อหาการแสดงออกที่ไม่มี
ความแน่ชัดทำให้สารที่ไปถึงผู้รับผิดเพี้ยนและไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อ เพื่อเป็นการ
สร้างแนวทางในการพัฒนาต่อยอดต่อไปในระยะที่ 2 ของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ดังเช่นในผลงาน
ชิ้นที่ 3 ของผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 มีชื่อว่า “The Thinker no.1” นั้นข้าพเจ้าได้หยิบยก
สัญลักษณ์ที่มีความเป็นสากลมากขึ้นเพื่อความเข้าใจเดียวกันกับผู้ชมด้วยการนำภาพประติมากรรม
ของศิลปินชาวฝรั่งเศสชื่อ โอกุสต์ รอด็อง (Auguste Rodin) ที่มีชื่อว่า นักคิด “Thinker” มาใช้ แต่
ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงและสลายละลายความหมายเดิมของตัวประติมากรรมด้วยการตีความใหม่
ตามทัศนคติของข้าพเจ้าเอง โดยข้าพเจ้าได้นำรูปเดิมไปกลับค่าด้วยการสลับข้างของแขนที่ทำ
คางเป็นด้านซ้ายแทนที่จะเป็นด้านขวา เหตุผลเพราะว่าการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อทางซ้ายมือของ
เรานั้นจะมีความสัมพันธ์กับสมองซีกขวาซึ่งเป็นซีกที่ใช้อารมณ์หรือจินตนาการเป็นหลัก เพราะ
เรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อผ่านนั้นคือเรื่องที่เรามักใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลในการตัดสินใจ ซึ่ง
สังเกตได้ว่าในส่วนที่เป็นเงาของตัวประติมากรรมนั้นจะมีรูปผู้หญิงซ่อนอยู่ภายใน และสาเหตุที่ให้
แสงเงาตัดกันอย่างรุนแรงนั้นเพราะข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความสำคัญของเนื้อหาที่ต้องการ
จะสื่อ

ภาพที่ 25 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ต่อเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานในระยะแรก ข้าพเจ้ายังใช้เทคนิคการนำเสนอแบบเดิม คือ ลักษณะของการตัดปะ (Collage) และเนื้อหาที่เกี่ยวกับชีวิต แต่จะเจาะจงลงไปว่าเป็นชีวิตของคนเมือง เป็นภาพสะท้อนเกี่ยวกับผลกระทบที่ได้รับต่อรูปแบบการดำรงชีวิตของคนเมือง ในยุคสมัยปัจจุบันที่มีความเหงา ความเศร้า ความหดหู่ใจเป็นภาวะทางอารมณ์หนึ่งในการสะท้อนภาพชีวิตที่ข้าพเจ้าเห็นและได้สัมผัสกับความรู้สึกเหล่านั้นอยู่รายรอบตัว ส่วนหนึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ในการกลั่นกรองและทำความเข้าใจ การพูดคุยทำความเข้าใจกับตนเองแม้บางครั้งยังต้องอาศัยสิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยตอกย้ำความเข้าใจ เจกเช่นที่ข้าพเจ้ากำลังดำรงชีวิตอยู่ในเมืองอย่างคนทั่วไปและกำลังซึมซับถึงวัฒนธรรมแห่งความเหงาของคนเมือง สื่อสารทางความรู้สึกที่ได้รับ ซึ่งเป็นมุมมองเฉพาะตัว ข้าพเจ้าจึงยังคงเลือกถ่ายทอดมุมมองเช่นนี้ และทดลองขยายมุมมองเล็ก ๆ นี้ให้ดูใหญ่ขึ้นเพื่อพิจารณาให้เห็นประเด็น เห็นความงามของความเหงา หดหู่ และความเศร้ามากขึ้น

ภาพชิ้นที่ 7 “Light of departure (My Pieta)” เริ่มมีลักษณะเฉพาะตัวคือ การลดทอนแสงเงา การสร้างบรรยากาศและพื้นที่เพื่อให้อารมณ์ถึงความเหงา อ้างว้าง และการขาดหายมากขึ้น บรรยากาศของภาพดูเงียบ สงบ ขรึม เน้นเพียงแสงที่โคนสะท้อนออกมาปล่อยให้เงากลายเป็นพื้นที่ว่างเปล่าเพื่อปล่อยให้ส่วนที่อยู่ในเงามืดอันเสมือนสิ่งที่ถูกปกปิดอยู่ได้เผยออกมาด้วยจินตนาการ ในชิ้นที่ 4-8 เน้นเนื้อหาของตัวประติมากรรมและคราบไหลย้อยที่สื่ออยู่กับตัวประติมากรรมมากขึ้น บ่งบอกถึงความเศร้า ความเสื่อมของภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายกับอารมณ์และสภาพจิตใจของข้าพเจ้าที่ถูกกระทบและส่งผลในที่สุด อันเป็นภาวะของความโดดเดี่ยวที่ถูกสะท้อนออกมาเช่นนั้นเอง ส่วนชิ้นที่ 8 ข้าพเจ้าพยายามทดลองตัดทอนตัวประติมากรรมเพิ่มบริบทรอบข้างมากขึ้นเพื่อเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยใช้สีในส่วนที่เป็นแสงให้ความรู้สึกนวลตาที่แลดูแล้วเหงาจับใจเพื่อขบขันความรู้สึกของตัวประติมากรรมและภาพสภาวะทางนามธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทกับพื้นที่ว่างภายในผลงาน

ข้าพเจ้าทดลองเชื่อมโยงประเด็นทางเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องและขยายขอบเขตของคำว่า “เหงา” ที่ทุกคนเข้าใจอยู่ทั่วไป ในเรื่องเทคนิคของงานจิตรกรรม ข้าพเจ้าทดลองใช้ความแบนของระนาบสีเพื่อให้ความรู้สึกที่บิดันในบางจังหวะ บ้างก็ตัดทอนส่วนที่เป็นเงาออกแล้วเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสื่อความหมายในแต่ละชิ้นงาน

ปัญหาของผลงานระยะที่ 2 อาจคล้าย ๆ เดิม คือการนำเสนอที่เนื้อหาของประเด็นยังไม่ชัดเจนนัก การถ่ายทอดมีลักษณะเปิดเผยให้เห็นอย่างโจ่งแจ้ง คล้ายการจับแพะชนแกะ จนท่านผู้ชมอาจไม่สามารถรับรู้เนื้อหาทางความคิดของงานที่แท้จริง

ภาพที่ 28 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

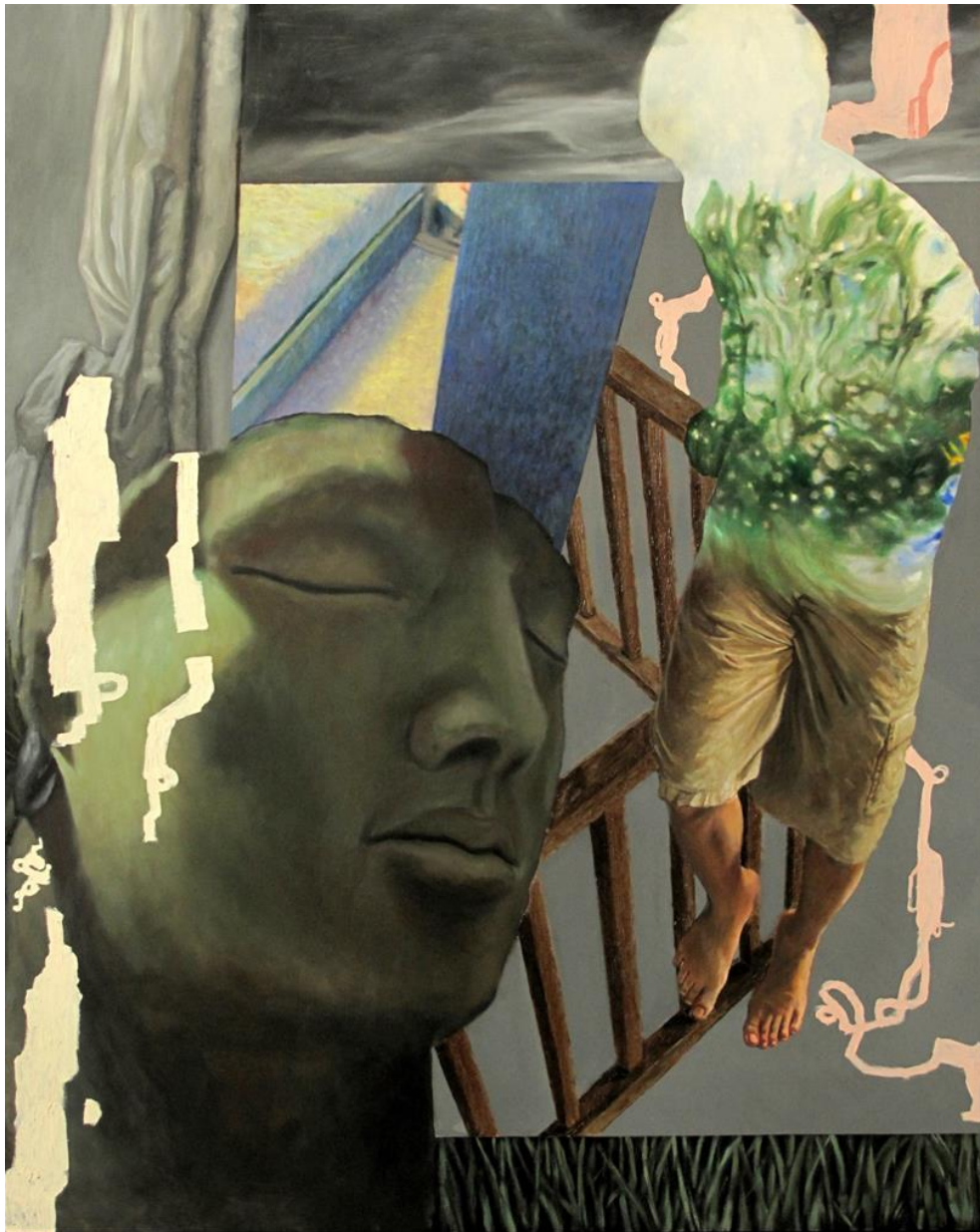
ภาพที่ 29 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 30 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 31 ภาพผลงานก่อนวิธานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ภาพที่ 32 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

เป็นการรวบรวมข้อมูล ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจและความสงสัยต่อทฤษฎีต่าง ๆ ผลงานของศิลปินต้นแบบและผลงานที่ผ่านมาของตนเอง จนเกิดเป็นผลงานชุดนี้ แต่ต้องกล่าวว่า ข้าพเจ้ายังได้พยายามทดลองและค้นหาแนวทาง เพื่อให้เกิดเป็นอัตลักษณ์ในการสร้างสรรค์ ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการคือการสอดคล้องและลงตัวกันระหว่างเนื้อหาและรูปแบบอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ปรากฏในผลงานเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้ และความรู้สึกภายในส่วนตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าพบว่า การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้ามีทั้งการนำเสนอแบบ “ภาวะวิสัย” และ “อัตวิสัย” ด้วยการมุ่งเสนอความงามของความเหงาจากสิ่งที่เป็นจริงภายนอกและค้นหาความงามของความจริงที่อยู่ในโลกภายในแห่งจิตใจ ดังนั้น ผลงานของข้าพเจ้าจึงมีส่วนผสมของเรื่องราวเนื้อหาและแรงบันดาลใจจากทั้งภายนอกและภายในปรากฏด้วยรูปทรงแบบเหมือนจริงผสมผสานกับแนวเหนือจริงประกอบกับบรรยากาศที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น ส่วนด้านเทคนิคในงานจิตรกรรม ข้าพเจ้ายังคงทดลองเทคนิควิธีการต่าง ๆ ควบคู่กันไปแม้ในระหว่างการสร้างผลงานวิทยานิพนธ์ เช่น การปรากฏลักษณะของการแสดงออกแบบวิจิตรศิลป์แปร่ง ที่ต้องการให้เป็นพื้นผิวและเนื้อของวัตถุ เป็นต้น

เนื้อหาเรื่องราวที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในชิ้นนี้ได้อ้างอิงจากสภาวะความจริงอันเป็นชุดรูปแบบทางความจริงชุดหนึ่งของชีวิตเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีอีกหลายมุมมองหลายด้านที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้เข้าไปศึกษา ซึ่งด้านที่ข้าพเจ้าเลือกมานั้นเป็นด้านที่สามารถสัมพันธ์กับความรู้สึกข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจนที่สุด ผสมผสานกับความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าเอง ถ่ายทอดผ่านสื่อสัญลักษณ์ในภาษาของงานจิตรกรรมทั้งใน เส้น แสง สี พื้นผิว และรูปทรงที่ดูเศร้าสร้อย เพื่อแสดงถึงสภาวะของห้วงความคิดและอารมณ์ที่สะท้อนความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงพัฒนาการทั้งด้านแนวความคิด เนื้อหา เรื่องราว และเทคนิควิธีการ อย่างต่อเนื่อง เพื่อการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของความเหงาและความโดดเดี่ยว ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้ภาพของวัตถุและพื้นที่บางส่วนของบริบทที่พักอาศัยเพื่อการเล่าเรื่องและสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย อีกอย่างเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะสำคัญของเนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ รวมถึงการวางองค์ประกอบที่ทับซ้อนกันมากขึ้น มีการนำภาพทางสภาวะนามธรรมที่อยู่ในลักษณะของสีและพื้นที่ว่างมาผสมกับรูปธรรมเพื่อต้องการปลดปล่อยความรู้สึกกังวลทางความคิดส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถถอดรหัสบรรยายออกมาเป็นภาพได้ ผลงานในช่วงนี้ยังคงเป็นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ที่ได้รับจากการหาข้อมูลและประสบการณ์ตรงที่ได้รับมาโดยแสดงออกทั้งทางด้านนามธรรมและรูปธรรมผสมผสานกัน

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 คือตัววัตถุและบริบทอาจจะยังไม่สอดคล้องกัน เหมือนดังที่ตั้งใจไว้ อารมณ์ของเส้นที่สร้างขึ้นยังไม่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้เท่าที่ควร โครงสร้างส่วนใหญ่จะมีรูปทรงขนาดที่ไม่แตกต่างกันมากนัก การจัดองค์ประกอบยังไม่สมบูรณ์ดีพอ การเก็บรายละเอียดของรูปทรงยังคงแข็งกระด้าง

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าลองใช้วิธีการลดทอนรูปทรง เพื่อลดการเล่าเรื่องที่ แสดงออกอย่างตรงไปตรงมา เพื่อแสดงถึงความอึดอัดด้วยการใช้สัญลักษณ์ทางรูปทรง ใช้ความเป็นหยด คราบ เป็นทัศนธาตุในการเล่าเรื่องราวทางอารมณ์ความรู้สึก ประกอบกับการเพิ่มเทคนิค การวาดเส้น (Drawing) เพื่อเพิ่มรสชาติให้กับตัวงานที่รู้สึกถึงความหวาดวิตก กังวล ลังเล ไม่แนใจและแสดงคราบของสีแปร่งเพื่อให้งานมีความดิบหยาบเป็นการสร้างอรรถรสให้กับงานที่แตกต่างกันออกไป

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 คือเรื่องของระยะที่ไม่สัมพันธ์กันกับวัตถุที่ แสดงออกทำให้งานดูแบนไม่มีระยะหน้า ระยะกลาง และระยะหลังตามหลักขององค์ประกอบศิลป์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 หลังจากได้ทำผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้ายังคง ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความคิดในเรื่องการนำเสนอที่แตกต่างกันมากเท่าไรนัก ยังคงนำเสนอเรื่องราว ผ่านวัตถุ สิ่งของและพื้นที่ที่อยู่อาศัยอันเป็นส่วนหนึ่งของแรงบัลดาลใจที่แสดงให้เห็นถึงความคับแคบ การจำกัดทางพื้นที่ที่แคบแล้วทำให้รู้สึกอึดอัดประกอบกับสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นวิถีคนเมือง โดยมีภาพประติมากรรมเป็นตัวละครหลักในการเล่าเรื่องราว ซึ่งภาพประติมากรรมนี้ได้มาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่ข้าพเจ้าใช้เพื่อผ่อนคลายความเหงาและได้พบและรู้สึกว่าการประติมากรรมภาพนี้มีแรงปะทะบางอย่างที่สามารถจูงใจข้าพเจ้า พาไปยังอีกห้วงหนึ่งของความคิดได้ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจนำภาพนี้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของผลงานเพื่อเป็นเครื่องบันทึกถึงห้วงความคิดนั้นที่ข้าพเจ้าได้เคยเข้าไปสัมผัส

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 คือทิศทางของเส้นตรงแนวตั้งบางจุดยังไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่กลับกันอาจทำให้องค์ประกอบโดยรวมของภาพรู้สึกติดขัดหรือเกิดการถ่ายทอดไปทางใดทางหนึ่งมากเกินไปรวมไปถึงเนื้อหาของตัวละครที่ยังไม่สอดคล้องกันมากเท่าไรนัก

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าพัฒนาเทคนิคการใช้น้ำหนักและแสงเงาของภาพ The Philosopher in Meditation ของ แรมบรันด์ ฮาร์เมนซูน ฟาน แรย์น (Rembrandt Harmenszoon van Rijn) โดยแสดงให้เห็นน้ำหนักที่ค่อนข้างตัดกันอย่างชัดเจน ค่าน้ำหนักของแสงเงาและสีทำให้เกิดดุลยภาพในภาพ ข้าพเจ้าให้คำตีความมีดคำเปรียบกับความทุกข์ในใจที่ต้องการให้มันอยู่เพียงภายใต้เงามืดเท่านั้น อีกด้านหนึ่งก็ยังมีแสงสว่างของภาพที่สะท้อนกับแสงราวกับเป็นแสงจันทร์สาดกระทบที่แลดูแล้วเหงาจับใจแต่ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความหวังให้กับชีวิต สร้างสมดุลในจิตใจและ

ในการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าเอง ในด้านองค์ประกอบข้าพเจ้าได้ใช้หลักพื้นฐานให้การสร้างจุดเด่นคือการวางตำแหน่งของวัตถุและสีที่เป็นจุดตัดของภาพหรือเรียนว่าองค์ประกอบสีเหลี่ยมทองคำ เพื่อดึงความงามและความน่าสนใจจากผู้ชม

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าเห็นว่าค่าน้ำหนักที่ตัดกันชัดเจนเกินไป ทำให้เป็นจุดนำสายตาของผู้ชม จนทำให้ลืมเนื้อหาภายในงามมีดที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 ในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้านำเสนอเนื้อหา รูปแบบที่เน้นในส่วนของพื้นที่ว่าง และการพัฒนาของรูปทรงมากขึ้น บอกถึงลักษณะของรูปทรงนั้นทำให้ผลงานดูน่าสนใจและสอดคล้องกับแนวความคิดต่อมุมมองที่นำเสนอจากการผสมผสานจินตนาการและความจริงเข้าไว้ด้วยกัน ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมพร้อมทั้งได้รับคำชี้แนะในการพัฒนารูปแบบการสร้างสรรคเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสดงออกให้มากขึ้นกว่าเดิมจึงเป็นแรงผลักดันที่จะพัฒนารูปแบบผลงานต่อไป

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 คือความรู้สึกของคราบจากหยดสีไม่สัมพันธ์กับที่มาการวางระยะของรูปทรงที่ตรงไปตรงมาเกินไปจนขาดชั้นเชิงในเรื่องการวางระยะภาพ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6 ข้าพเจ้าได้พัฒนาต่อยอดเรื่องของเทคนิคจากผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ในเรื่องการนำเทคนิควาดเส้น (Drawing) เข้ามาผสมผสานโดยการไม่เน้นให้ความสำคัญของตัวเทคนิคมากเกินไปเหมือนกับในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 ประกอบกับการนำเส้นที่มีขนาดแตกต่างกันมาใช้เพื่อดึงความสนใจจากผู้ชมและเป็นการเพิ่มทัศนธาตุให้กับตัวงานดูมีความน่าสนใจมากขึ้น นำผลของการสะท้อนจากเศษกระจกของหน้าต่างในห้องแคบมาใช้เล่าเรื่องภายในภาพเพื่อแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังรู้สึกไขว่คว้าอยู่ภายในจิตใจ

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6 คือการวางองค์ประกอบที่ดูนิ่งและที่มากเกินไป ประกอบกับการวางตำแหน่งที่ตรงไปตรงมาจนทำให้ขาดความน่าค้นหา

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 ในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 นี้ข้าพเจ้าพยายามลดทอนเนื้อหาด้วยการแทนที่ด้วยสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงสถานที่ที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย (ในเมือง) หรือวัตถุที่แสดงออกหรือให้ความหมายถึงการโดนจำกัดโดยมีขอบเขตของเส้นแบ่งตัดอย่างชัดเจน เช่น บานหน้าต่างไม้พุ่ม สระน้ำ เป็นต้น เพื่อต้องการสื่อให้รู้สึกถึงความอัดอั้นของพื้นที่และความเป็นอยู่ของคนเมืองที่มักชินตากับเส้นแบ่งขอบฟ้าที่ตัดกันจนเป็นเหลี่ยมเป็นสันเมื่อมองจากที่สูง

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 สัญลักษณ์อาจจะมึนน้อยเกินไปจนไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวให้เชื่อมโยงกันได้จึงอาจทำให้ผู้ชมเกิดการตีความที่แตกต่างออกไปจากเจตนาเดิม

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8 ข้าพเจ้าพัฒนาในเรื่องของการใช้พื้นที่ว่างจากผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 โดยการพยายามผสมผสานระหว่างพื้นที่ที่เป็นพื้นที่จริงกับพื้นที่ที่สร้างขึ้นให้

ลงตัวเพื่อเป็นต้องการแสดงถึงการถ่ายเทของมิติระหว่างความรู้สึกและความจริงปรากฏและแสดงสัญลักษณ์ที่ให้อารมณ์ที่รู้สึกถูกจำกัดด้วยต้นไม้ที่โค่นตัดแปลงพันธุกรรมให้อยู่ภายในกระถางเล็ก ๆ และสร้างพื้นผิวบนระนาบบางส่วนที่ให้ความรู้สึกเหมือนปูน คอนกรีตเพื่อแสดงถึงความเป็นเมือง

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8 คือ เนื่องจากการทดลองที่จะใช้พื้นที่ว่างนั้นมีบริเวณที่มากเกินไปจึงทำให้เนื้อหาภายในงาน ไม่ปรากฏชัดเจนเท่าที่ควร

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9 ต้องกล่าวว่าในผลงานวิทยานิพนธ์ที่ผ่านมาแล้วยังมีลักษณะของการค้นคว้าหาเทคนิควิธีการที่เหมาะสมในการแสดงออกของภาพ ความงาม และสภาวะความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า ผ่านสื่อสัญลักษณ์ทางทัศนธาตุ รูปทรงและเทคนิคทางจิตรกรรม ข้าพเจ้าจึงแสดงออกในมุมมองที่แตกต่างกัน งานบางชิ้นมุ่งเน้นทางเทคนิค จึงปรากฏรูปความงามอันเกิดจากการจัดองค์ประกอบ แต่อาจขาดเนื้อหาสาระหลักที่ต้องการนำเสนอในแบบ “อัตวิสัย” ไปและในบางชิ้นก็สามารถแสดงออกในเรื่องของอารมณ์ได้ดี

รูปทรงของวัตถุที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอ มาจากมุมมอง ความประทับใจ ความนิ่งงันเมื่อได้พบเห็น และสภาวะความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าเองที่สร้าง โทนภาพขึ้นมาให้ภาพของวัตถุที่เห็นแปรเปลี่ยนไป โดยเชื่อมโยงเข้ากับความคิดเชิงนามธรรม บางครั้งข้าพเจ้ามองเห็นความงามจากวัตถุสิ่งของ ซากปรักหักพัง และวิถีการดำเนินชีวิตอันเป็นสามัญ อันเป็นความงามในใจของข้าพเจ้าและความเข้าใจในความเป็นไป

ในผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9 นี้หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทบทวนรูปแบบการแสดงผลออกและเทคนิคที่ใช้ พบว่าการสร้าง โครงสี น้ำหนักแสงเงา และบรรยากาศในภาพหุ่นประติมากรรม ที่มีลักษณะแสงจัด เงาจัดหรือการตัดกันที่รุนแรงระหว่างแสงและเงานั้น เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพึงพอใจด้านการให้ผลทางความรู้สึก ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะแสดงออกในแนวทางนี้ต่อไป โดยมุ่งสร้างบรรยากาศที่มีลักษณะความรู้สึกเฉพาะตัวของข้าพเจ้า คือมีแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจนและครบไปหลย้อยของสี อันเป็นความงามตามการตีความของอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้าเอง

ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 10 ต่อเนื่องกับผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9 โดยการเล่าเรื่องผ่านภาพตัวประติมากรรมเป็นหลักหากแต่แตกต่างกันตรงที่เนื้อหาที่ข้าพเจ้าได้หยิบยกและนำผลงานของศิลปินที่สร้างในเนื้อหาเรื่องราวเดียวกันหรือใกล้เคียงกับข้าพเจ้าเข้ามาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย ข้าพเจ้าเลือกศิลปินชื่อ ปีต โมนดริยาน (Piet Mondriaan) ศิลปินชาวดัตช์ เนื่องจาก ปีต โมนดริยาน (Piet Mondriaan) เป็นศิลปินนามธรรมที่มีแรงบันดาลใจและเนื้อหาในการสร้างผลงานที่เกี่ยวกับความเป็นเมือง

ด้านเนื้อหาที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อคือการใช้ช่อง ตารางที่ให้ความรู้แทนพื้นที่ของห้องหรือขอบเขตของพื้นที่ที่โดนจำกัดมาใช้เป็นความหมายเชิงสัญลักษณ์ในการสื่อความหมายของผลงานชิ้นนี้ แยกระยะของวัตถุด้วยการใช้เส้นของตารางที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้า ข้าพเจ้าใช้ประสบการณ์ ความรู้ ความเข้าใจในประวัติศาสตร์ศิลปะผสมผสานความชำนาญในหลักทฤษฎีศิลปะภายในผลงาน

ปัญหาของผลงานวิทยานิพนธ์ทุกชิ้นของข้าพเจ้า เป็นการเดินทางค้นคว้าหาเทคนิคจะเห็นได้ว่าวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าแม้ว่าจะมีพัฒนาการที่ล่าช้าแต่ก็ยังแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของพัฒนาการอยู่สาเหตุอาจเป็นเพราะยังพัฒนาไม่ถูกประเด็นตั้งแต่เริ่มต้น การแก้ไขคือ การพัฒนาทางความคิดให้ลึกซึ้งด้วยการศึกษาประวัติศาสตร์ หาประสบการณ์ หาผลงานศิลปะกรรมที่หลากหลายแนวทางเพิ่มขึ้น และวิเคราะห์ผลงานของตนเองให้ตรงประเด็น

ภาพที่ 33 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1 “เสรี (มายา) ภาพ”

ภาพที่ 34 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Steel light (หุ่นนิ่ง) no.1”

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Steel light (หุ่นนิ่ง) no.2”

ภาพที่ 36 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4 “Pink Flowers”

ภาพที่ 37 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5 “Fa(i)l in love”

ภาพที่ 38 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6 “Broken”

ภาพที่ 39 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7 “Behind the window”

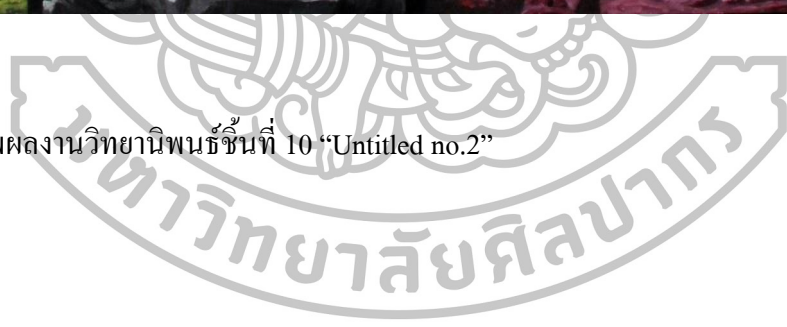
ภาพที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8 “The Thinker no.2”

ภาพที่ 41 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 9 “The Mirror”

ภาพที่ 42 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10 “Untitled no.2”

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค้วิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ภาพสะท้อนภาวะโดดเดี่ยว” นี้เป็นการนำเสนอถึงแนวความคิด การทดลอง การแก้ไขปัญหของผลงานแต่ละชิ้น เพื่อถ่ายทอดแนวความคิดให้สมบูรณ์ที่สุด ผ่านภาพสะท้อนของผลกระทบที่เกิดจากชุดความจริงหนึ่งจากการใช้ชีวิตในสังคมเมืองและองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมโดยรอบผสมผสานกับจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้า ที่ให้ความรู้สึกทั้งเหงา เศร้าปนสุข บางครั้งก็ระวนระวายใจ บางครั้งกลับสงบนิ่งคละเคล้ากันอย่างน่าประหลาดใจ ซึ่งอาการทางสภาวะที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนมาจากรูปแบบการดำเนินชีวิตในช่วงปัจจุบันของข้าพเจ้าที่กำลังมุ่งไปสู่วิถีชีวิตสภาวะ โดดเดี่ยวและน้อมรับภาวะ โดดเดี่ยวที่ว่ามันมาสู่ใจอย่างยินดี แม้จะเป็นวิธีหนึ่งที่อาจไม่ได้เป็นทางแก้ที่ถูกต้องตามหลักคำสอนแบบวิถีพุทธ หากแต่เป็นวิธีการหนึ่งของการแสวงหาพื้นที่เพื่อการหลุดพ้นจากความเหงาด้วยการเผชิญหน้ากับความเหงาอีกรูปแบบหนึ่งที่ข้าพเจ้ายอมจำนน โดยอาศัยการแสดงออกผ่านรูปแบบของหุ่นประติมากรรมและวัตถุสิ่งของที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันทั่วไปของคนในสังคมเมือง แสดงออกมาในรูปแบบของจิตรกรรมสองมิติ แสดงความสัมพันธ์ในการใช้ทัศนธาตุทางทัศนศิลป์ของรูปทรง แสงเงา สี สันบรรยากาศ การสร้างพื้นผิว และองค์ประกอบในเทคนิควิธีการในงานจิตรกรรม สื่อให้เห็นถึงสาระจากความคิด ทัศนะและอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้า

การสร้างสรรค้วิทยานิพนธ์ชุดนี้แท้ที่จริงแล้วเปรียบเสมือนการเดินทางแห่งการค้นหาทดลอง ที่ข้าพเจ้าคิดว่าได้เดินทางมาถึงจุดหมายปลายทางที่สามารถค้นหาแนวทางของตนเองแล้ว แต่มันก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้อีกในอนาคต บนพื้นฐานความเชื่อ และทัศนคติส่วนตัวของข้าพเจ้า รวมทั้งแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อม สังคม จากภายนอก และจากภายในจิตใจของข้าพเจ้า

รายการอ้างอิง

ชอุด นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

อิทธิพล ตั่ง โฉลก. **แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง, 2550.

อิริค ฟรอมม์, **หนีไปจากเสรีภาพ**, พิมพ์ครั้งที่ 2, แปลโดย สมบัติ พิศสะอาด (กรุงเทพฯ: มุลนิธิเด็ก, 2539).

อรรถสิทธิ์ อนิวรรณนชน. **Interiority**. กรุงเทพฯ: Numthong Gallery, 2549.

Rembrandt. **The Philosopher in Meditation**. Accessed March 15, 2015, available from

http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Rembrandt__The_Philosopher_in_Meditation.jpg

Gustave Courbet. **The Artist's Studio**. Accessed April 20, 2015, available from

<https://mydailyartdisplay.wordpress.com/2011/11/14/the-artists-studio-by-gustave-courbet/>

Deborah de Robertis. **Mirror of origin**. Accessed October 29, 2015, available from

<http://iloveyou-magazine.com/piece-of-me/deborah-de-robertis/>

René Magritte. **Black Magic**. Accessed April 20, 2015, available from <http://pictify.com>

[/664250/rene-magritte-black-magic-1946](http://pictify.com/664250/rene-magritte-black-magic-1946)

_____. **Ceci n'est pas une pipe**. Accessed October 29, 2015, available from

<http://pinholeprojector.tumblr.com/post/17512408216/ren%C3%A9-magritte>

ภาคผนวก

รายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1
ชื่อผลงาน “Untitled no.1” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 90 x 60 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
2. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2
ชื่อผลงาน “The Lost (My David)” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 150 x 120 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
3. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3
ชื่อผลงาน “The Thinker no.1” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร พ.ศ. 2557

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4
ชื่อผลงาน “The Lost (My Venus)” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 150 x 120 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
2. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5
ชื่อผลงาน “Light of departure (My Antiros)” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
3. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6
ชื่อผลงาน “Lonely” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 199.5 x 179.7 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
4. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7
ชื่อผลงาน “Light of departure (My Pieta)” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร พ.ศ. 2557
5. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ชั้นที่ 8
ชื่อผลงาน “The Reflection” เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ
ขนาด 149.7 x 119.5 เซนติเมตร พ.ศ. 2557

ผลงานวิทยานิพนธ์

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน “เสรี (มายา) ภาพ”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 170 x 130 เซนติเมตร พ.ศ. 2557

2. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน “Steel light (หุ่นนิ่ง) no.1”

เทคนิค สีน้ำมันและปรีนอิงค์เจ็ท บนผ้าใบ

ขนาด 190 x 149.7 เซนติเมตร พ.ศ. 2557

3. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน “Steel light (หุ่นนิ่ง) no.2”

เทคนิค สีน้ำมันปรีนอิงค์เจ็ท และเครยอง บนผ้าใบ

ขนาด 150 x 130.4 เซนติเมตร พ.ศ. 2557

4. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน “Pink Flowers”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

5. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5

ชื่อผลงาน “Fa(i)(l) in love”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

6. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6

ชื่อผลงาน “Broken”

เทคนิค สีน้ำมันและเครยอง บนผ้าใบ

ขนาด 173 x 145 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

7. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7

ชื่อผลงาน “Behind the window”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 199.5 x 160 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

8. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8

ชื่อผลงาน “The Thinker no.2”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 144.3 x 172 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

9. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9

ชื่อผลงาน “The Mirror”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

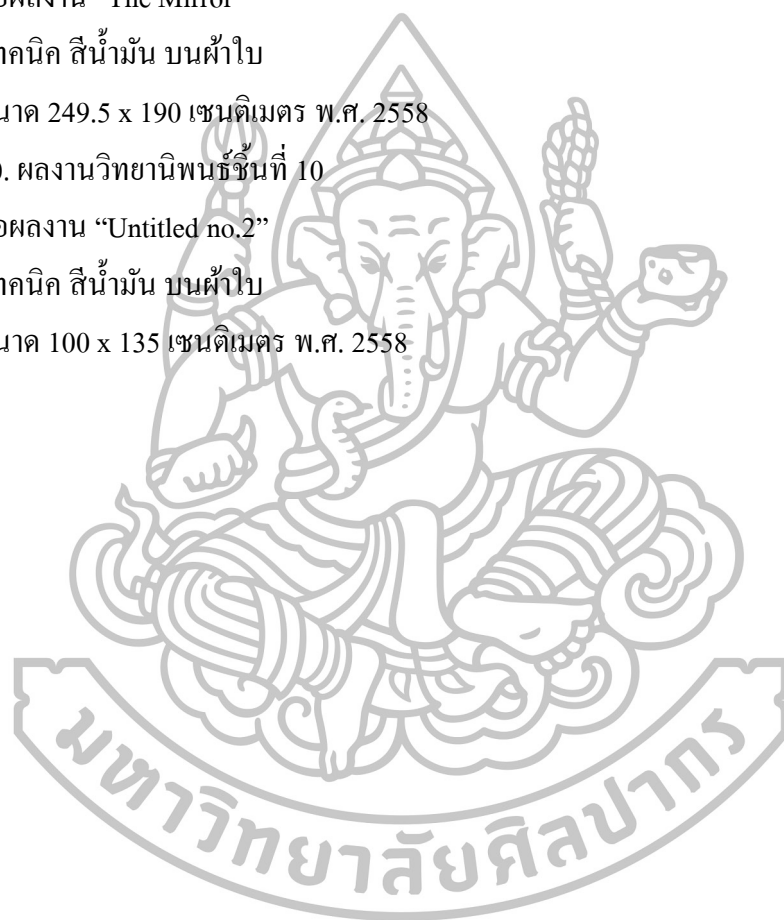
ขนาด 249.5 x 190 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

10. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 10

ชื่อผลงาน “Untitled no.2”

เทคนิค สีน้ำมัน บนผ้าใบ

ขนาด 100 x 135 เซนติเมตร พ.ศ. 2558

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล: นายมงคล สุวรรณชาตรี
 เกิด: 19 ตุลาคม 2530
 ที่อยู่: 39/14 ถ.สตูลธานี ต.พิมาน อ.เมือง จ.สตูล 91000
 โทรศัพท์: +668-3645-5391
 E-mail: mongkhol_tee19@hotmail.com
 Facebook Fan Page: Mongkhol Suvarnachatri

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2557 ศิลปะมหาบัณฑิต สาขาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม
 ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จ.นครปฐม
 พ.ศ. 2553 ศิลปะบัณฑิต สาขาจิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรม-
 ศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.
 พ.ศ. 2549 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย จ.ภูเก็ต
 พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จ.สตูล
 พ.ศ. 2542 ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสตูล จ.สตูล

การแสดงผลงานเดี่ยว

พ.ศ. 2557 นิทรรศการ “Timeline” at Brown Sugar the Jazz Boutique & Gallery,
 กรุงเทพฯ

การแสดงผลงานกลุ่ม

พ.ศ. 2558 - Affordable Art Fair by Art Front Gallery at Singapore F1 Pit building,
 Singapore (ประเทศสิงคโปร์)
 - Singapore Art Fair by Art Front Gallery, Singapore (ประเทศสิงคโปร์)
 - Grand Opening of Art Front Gallery at Centre point, Singapore
 (ประเทศสิงคโปร์)

- พ.ศ. 2557 - ร่วมแสดงการประกวดจิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิกครั้งที่ 16
- นิทรรศการ “Poets a Visual Culture of Progressive and Modern Thai Art” at Art Front Gallery, Singapore (ประเทศสิงคโปร์)
- พ.ศ. 2554 - นิทรรศการศิลปะจากศิลปะนิพนธ์ ครั้งที่ 3 ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ กทม.
- พ.ศ. 2554 - นิทรรศการศิลปะนิพนธ์ สาขาศิลปกรรม ครั้งที่ 15 ณ หอศิลป์พัฒนาธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC) กทม.
- นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย “Supermarket” ณ หอศิลป์สยาม จ.สงขลา
- พ.ศ. 2553 - ร่วมแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 28
- นิทรรศการ “ในหลวง ในดวงใจ” ครั้งที่ 2 ณ ริเวอร์ซิตี้ช้อปปิ้ง คอมเพล็กซ์
- การแสดงผลงานประติมากรรมขนาดเล็ก (Mini Sculpture) ครั้งที่ 3
- นิทรรศการ “ไอ...ศิลป์กลั่น...ทะเล” ณ พิพิธภัณฑ์บ้านหัตถกรรมและศิลปกรรม จ.สงขลา
- พ.ศ. 2552 - นิทรรศการแสดงผลงานศิลปะ โดยคณาจารย์, นักศึกษา ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ ทำอากาศยาน สนามบินสุวรรณภูมิ

เกียรติประวัติ

- พ.ศ. 2554 - รางวัลดีเด่น การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิก ครั้งที่ 13
- รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพ “ศรีราชาเมืองน่าอยู่เมืองน่าเที่ยว” ครั้งที่ 17 จ.ชลบุรี
- ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ “ค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยครั้งที่ 2 ประจำปี 2554” ณ บ้านคำ จ.เชียงราย โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกระทรวงวัฒนธรรม
- พ.ศ. 2553 - รางวัลดีเด่น “Young Thai Artist Award 2010” (สาขาศิลปะ 2 มิติ) โดย SCG.
- รางวัลนักศึกษาดีเด่น สาขาผลการเรียนดี ปีการศึกษา 2552 โดย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- รางวัลนักศึกษาดีเด่น สาขาพัฒนาเยาวชนและบำเพ็ญประโยชน์ ปีการศึกษา 2552 โดย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- พ.ศ. 2552 - ได้รับทุนการศึกษา ประเภทผลการเรียนดี ประจำปี 2551 โดย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- พ.ศ. 2551 - ได้รับทุนการศึกษา ประเภทผลการเรียนดี ประจำปี 2550 โดย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- พ.ศ. 2549 - รางวัลชนะเลิศ การแข่งขันประกวดวาดภาพ งานประเพณีลอยกระทง ระดับประชาชนทั่วไป จ.ภูเก็ต
- รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพ (Le Français...je m'éclate!) โดย สมาคมฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
- รางวัลชมเชย การประกวดวาดภาพเทิดพระเกียรติ นล่องทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี จ.ภูเก็ต
- พ.ศ. 2549 - รางวัลชมเชย การประกวดระบายสีกำแพง หัวข้อ “พระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านสิ่งแวดล้อม” จ.ภูเก็ต
- พ.ศ. 2548 - รางวัลที่ 3 การแข่งขันวาดภาพ งานกิจกรรมประจำปี 2548 โดยสมาคมครูฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันประกวดวาดภาพ งานประเพณีลอยกระทง ระดับ ประชาชนทั่วไป จ.ภูเก็ต
- ชนะที่ 2 การแข่งขันวาดภาพ วันสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา (วันวิสาขบูชา) ระดับประชาชนทั่วไป จ.ภูเก็ต
- พ.ศ. 2545 - ชนะเลิศ การแข่งขันวาดภาพ วันสัปดาห์สิ่งแวดล้อม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จ.สตูล
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันประกวดวาดภาพ โครงการอนุรักษ์วัฒนธรรมและส่งเสริมอาชีพผู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพ โครงการศิลปะกับคณิต ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จ.สตูล
- พ.ศ. 2544 - รางวัลที่ 1 การประกวดวาดภาพโครงการรณรงค์ต่อต้าน โรคเอดส์และยาเสพติด ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จ.สตูล

- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จ.สตูล
 - รางวัลชนะเลิศอันดับ 2 การแข่งขันวาดภาพวันสุนทรภู่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จ.สตูล
- พ.ศ. 2543 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดเขียนภาพประกอบเรื่องจากวรรณกรรม จ.สตูล
- พ.ศ. 2542 - รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพวันสุนทรภู่ ระดับประถมศึกษา จ.สตูล
- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพ “โลกวิทยาศาสตร์” วันสัปดาห์วิทยาศาสตร์ จ.สตูล
 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดเขียนภาพประกอบเรื่องจากวรรณกรรม จ.สตูล
 - รางวัลชมเชย ประกวดวาดภาพ งานเกษตรภาคใต้ ครั้งที่ 7 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จ.สตูล
- พ.ศ. 2541 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การประกวดเขียนภาพประกอบเรื่องจากวรรณกรรม จ.สตูล
- รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพวันสุนทรภู่ ระดับประถมศึกษา จ.สตูล
- พ.ศ. 2540 - รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพวันสุนทรภู่ ระดับประถมศึกษา จ.สตูล
- รางวัลดีเด่นอันดับ 1 การแข่งขันวาดภาพ วันสัปดาห์ห้องสมุด ระดับประถมศึกษา จ.สตูล